

ॐ

அமரர் 'சங்கீத வித்வான்'
சரஸ்வதி பாக்கியராசா அவர்கள்
சிவபதப் பேறடைந்தமை குறித்து
சமர்ப்பிக்கும்
நினைவு அஞ்சலி

I pray Thee for undying love.
I pray Thee for birthless state;
but were I to be born again,
for the grace of never forgetting Thee.
Still more do I pray to be at Thy feet
Singing joyfully while Thou dancest'

- Thirumurai

17.08.2016

Prayer of Devotion and Surrender to God

O Lord, take my love, and let it flow in fullness of devotion to Thee;

O Lord, take my hands, and let them work incessantly for Thee;

O Lord, take my soul, and let it be merged in One with Thee;

O Lord, take my mind and thoughts, and let them be in tune with Thee;

O Lord, take my everything, and let me be an instrument to work for
Thee.

- Sri Sathya Sai Baba

அமரர் 'சங்கீத வித்வான்', 'ஏழிசை மாமணி'
திருமதி சரஸ்வதி பாக்கியராசா

அன்னை மடியில்
07.04.1926

இறைவன் அடியில்
18.07.2016

திதிநிர்ணய வெண்பா

செய்யசரஸ் வதிஈழ மணிநாட்டு இசைமடவாள்
மெய்யுதிர் மேவினள்காண் மென்பதங்கள் - வையமதில்
பேர்நிலைக்க தூர்முகிசேர் ஆடிச் சதூர்த்தசியின்
பூர்வபட்சம் என்று அறி.

விநாயகர் ஸ்லோகம்

ஞான வைராக்ய விசார ஸாரஸ்வா
ராக லய நடன பாதா
நாம பஜன குண கீர்த்தன நவவித
நாயக ஜய ஜகந்நாதா!
பார்வதி பால அபார வாரவர
பரம பகவ பவதாரணா
பக்த ஜன ஸுமுக ப்ரணவ வினாயக
பாவன பரிமள சரணா

- அகஸ்தியர்

விநாயகர் காப்பு

உச்சியின் மகுட மின்ன வொளிந்தர நுதலி னோடை
வச்சிர மருப்பி னொற்றை மணிகொள் கிம்புரி வயங்க
மெய்ச்செவிக் கவரி தூங்க வேழமா முகங்கொண் டுற்ற
கச்சியின் விகட சக்ர கணபதிக் கன்பு செய்வாம்.

- கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் அருளிய கந்த புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பன்னிரு திருமுறை
திருஞானசம்பந்தர் அருளிய தேவாரம்

முதல் திருமுறை
திருப்புகலூர்
பண் - நட்பாடை

குறிகலந்தஇசை பாடலினான்நசை யாலிவ்வுல கெல்லாம்
நெறிகலந்ததொரு நீர்மையனாயெரு தேறும்பலி பேணி
முறிகலந்ததொரு தோலரைமேலுடை யானிடம்மொய்ம் மலரின்
பொறிகலந்தபொழில் சூழ்ந்தயலேபுய லாரும்புக லூரே.

தென்னிலங்கையரை யன்வரைபற்றி யெடுத்தான்முடி திண்டோள்
தன்னிலங்குவிர லால்நெரிவித்திசை கேட்டன்றருள் செய்த
மின்னிலங்குசடை யான்மடமாதொடு மேவும்மிட மென்பர்
பொன்னிலங்குமணி மாளிகைமேல்மதி தோயும்புக லூரே

திருநள்ளாரும் - திருஆலவாயும்

பண் - நட்பாடை

பாடக மெல்லடிப் பாவையோடும்
படுபிணக் காடிடம் பற்றிநின்று
நாடக மாடுநள் ளாறுடைய
நம்பெரு மானிது வென்கொல்சொல்லாய்
சூடக முன்கை மடந்தைமார்கள்
துணைவரொ டுந்தொழு தேத்திவாழ்த்த
ஆடக மாடம் நெருங்குகூடல்
ஆலவா யின்கண் அமர்ந்தவாரே.

இலங்கை யிராவணன் வெற்பெடுக்க
எழில்விர லூன்றி யிசைவிரும்பி
நலம்கொ ளச் சேர்ந்த நள்ளாறுடைய
நம்பெரு மானிது வென்கொல்சொல்லாய்
புலன்களைச் செற்றுப் பொறியைநீக்கிப்
புந்தியிலு நினைச் சிந்தைசெய்யும்
அலங்கல்நல் லார்கள் அமருங்கூடல்
ஆலவா யின்கண் அமர்ந்தவாரே.

இரண்டாம் திருமுறை

திருநல்லூர்

பண் - காந்தாரம்

பெண்ணமருந் திருமேனி யுடையீர்பிறங்கு சடைதாழ்ப்
பண்ணமரும் நான்மறையே பாடியாடல் பயில்கின்றீர்
திண்ணமரும் பைம்பொழிலும் வயலுஞ்சூழ்ந்த திருநல்லூர்
மண்ணமருங் கோயிலே கோயிலாக மகிழ்ந்தீரே.

கொந்தணவும் பொழில்புடைசூழ் கொச்சைமேவு குலவேந்தன்
செந்தமிழின் சம்பந்தன் சிறைவண்புனல்கூழ் திருநல்லூர்ப்
பந்தணவு மெல்விரலாள் பங்கன்றனைப் பயில்பாடல்
சிந்தனையா லுரைசெய்வார் சிவலோகஞ்சேர்ந் திருப்பாரே.

திருக்கேதீச்சரம்

பண் - நட்பாராகம்

பண்டு நால்வருக் கறமுரைத் தருளிப்பல் லுலகினில் உயிர்வாழ்க்கை
கண்ட நாதனார் கடலிடங் கைதொழக் காதலித் துறைகோயில்
வண்டு பண்ணசெயு மாமலர்ப் பொழில்மஞ்ஞை நடமிடு மாதோட்டம்
தொண்டர் நாடொறுந் துதிசெய அருள்செய்கேதீச்சமதுதானே

மாடெ லாமண முரசெனக் கடலின தொலிகவர் மாதோட்டத்
தாடலேறுடை அண்ணல்கே தீச்சரத் தடிகளை யணிகாழி
நாடு ஞார்க்கிறை ஞானசம் பந்தன்சொல் நவின்றெழு பாமாலைப்
பாட லாயின பாடுமின் பத்தர்காள் பரகதி பெறலாமே.

மூன்றாம் திருமுறை

திருநெல்வேலி

பண் - சாதாரி

மருந்தவை மந்திரம் மறுமைநன் னெறியவை மற்றுமெல்லாம்
அருந்துயர் கெடுமவர் நாமமே சிந்தைசெய் நன்னெஞ்சமே
பொருந்துதண் புறவிளிற் கொன்றைபொன் சொரிதர துன்றுபைம்பூஞ்
செருந்திசெம் பொன்மலர் திருநெல்வே லியுறை செல்வர்தாமே.

பெருந்தண்மா மலர்மிசை அயனவன் அனையவர் பேணுகல்வித்
திருந்துமா மறையவர் திருநெல்வே லியுறை செல்வர்தம்மைப்
பொருந்துநீர்த் தடமல்கு புகலியுள் ஞானசம் பந்தன்சொன்ன
அருந்தமிழ் மாலைகள் பாடியா டக்கெடும் அருவினையே.

திருக்கோணமலை

பண் - புறநீர்மை

நிரைகழ லரவஞ் சிலம்பொலி யலம்பும் நிமலர்நீ றணிதிரு மேனி
வரைகெழு மகளோர் பாகமாப் புணர்ந்த வடிவினர் கொடியணி விடையர்
கரைகெழு சந்துங் காரகிற் பிளவு மளப்பருங் கனமணி வரன்றிக்
குரைகட லோத நித்திலங் கொழிக்குங் கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

குற்றமி லாதார் குரைகடல் சூழ்ந்த கோணமா மலையமர்ந் தாரைக்
கற்றுணர் கேள்விக் காழியர் பெருமான் கருத்துடை ஞானசம் பந்தன்
உற்றசெந் தமிழார் மாலையீ ரைந்து முரைப்பவர் கேட்பவ ருயர்ந்தோர்
சுற்றமு மாகித் தொல்வினை யடையார் தோன்றுவர் வாணிடைப் பொலிந்தே.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

நான்காம் திருமுறை

திருவையாறு

பண் - பழந்தக்கராகம்

விடகிலேன் அடிநாயேன் வேண்டியக்கால் யாதொன்றும்
இடைகிலேன் அமணர்கள்தம் அறவுறைகேட்டலமலந்தேன்
தொடர்கின்றேன் உன்னுடைய தூமலர்ச்சே வடிகாண்பான்
அடைகின்றேன் ஐயாறர்க் காளாய்நான் உய்ந்தேனே.

செம்பவளத் திருவுருவர் திகழ்சோதி குழைக்காதர்
கொம்பமருங் கொடிமருங்கிற் கோல்வளையா ளொருபாகர்
வம்பவிழும் மலர்க்கொன்றை வளர்சடைமேல் வைத்துகந்த
அம்பவள ஐயாறர்க் காளாய்நான் உய்ந்தேனே.

ஐந்தாம் திருமுறை
தனித் திருக்குறுந்தொகை

மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
ஈசன் எந்தை இணையடி நீழலே.

நமச்சி வாயவே ஞானமுங் கல்வியும்
நமச்சி வாயவே நானறி விச்சையும்
நமச்சி வாயவே நாநவின் நேத்துமே
நமச்சி வாயவே நன்னெறி காட்டுமே.

ஆறாம் திருமுறை

திருவாரூர் - திருத்தாண்டகம்

முன்னம் அவனுடைய நாமங் கேட்டாள்
மூர்த்தி யவனிருக்கும் வண்ணங் கேட்டாள்
பின்னை அவனுடைய ஆரூர் கேட்டாள்
பெயர்த்து மவனுக்கே பிச்சி யானாள்
அன்னையையும் அத்தனையும் அன்றே நீத்தாள்
அகன்றாள் அகலிடத்தார் ஆசா ரத்தை
தன்னை மறந்தாள்தன் நாமங் கேட்டாள்
தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன் றாளே.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்
ஏழாம் திருமுறை

திருக்கேதீச்சரம்
பண் - நட்பாடை

நத்தார்படை ஞானன்பசு ஏறிந்நனை கவிழ்வாய்
மத்தம்மத யானைஉரி போர்த்தமண வாளன்
பத்தாகிய தொண்டர் தொழு பாலாவியின் கரைமேல்
செத்தாரெலும் பணிவான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே.

திருத்தொண்டத்தொகை
பண் - கொல்லிக்கொளவாணம்

தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்
திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியேன்
இல்லையே என்னாத இயற்பகைக்கும் அடியேன்
இளையான்றன் குடிமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்
வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்
விரிபொழில்கூழ் குன்றையார் விறன்மிண்டற் கடியேன்
அல்லிமென் முல்லையந்தார் அமர்நீதிக் கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்காளே.

திருவேள்விக்குடி
பண் - நடடராகம்

மூப்பதும் இல்லை பிறப்பதும் இல்லை இறப்பதில்லை
சேர்ப்பது காட்டகத் தூரினு மாகச்சிந் திக்கினல்லாற்
காப்பது வேள்விக் குடிதண் டுருத்தியெங் கோன்அரைமேல்
ஆர்ப்பது நாகம் அறிந்தோமேல் நாமிவர்க் காட்படோ மே.

கூடலர் மன்னன் குலநாவ லூர்க்கோன் நலத்தமிழைப்
பாடவல் லபர மன்னடி யார்க்கடி மைவழுவார்
நாடவல் லதொண்டன் ஆரூரன் ஆட்படு மாறுசொல்லிப்
பாடவல் லார்பர லோகத் திருப்பது பண்டமன்றே.

திருவொற்றியூர்
பண் - குறிஞ்சி

பாட்டும் பாடிப் பரவித் திரிவார்
ஈட்டும் வினைகள் தீர்ப்பார கோயில்
காட்டுங் கலமுந் திமிலுங் கரைக்கே
ஓட்டுந் திரைவாய் ஒற்றி யூரே.
ஒற்றி யூரும் அரவும் பிறையு
பற்றி யூரும் பவளச் சடையா
ஒற்றி யூர்மேல் ஊரன் உரை
கற்றுப் பாடக் கழியும் வினையே.

மாணிக்க வாசகர்
எட்டாம் திருமுறை

சிவபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நமச்சிவாய வா அழக நாதன் தான் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தான் வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தான் வாழ்க
ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தான் வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடிவாழ்க

வேகம் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடிவெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறந்தார்க்குச் சேயோன் தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உள்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க

ஈசன் அடிபோற்றி எந்தை அடிபோற்றி
தேசன் அடிபோற்றி சிவன் சேவடி போற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடி போற்றி
மாயப் பிறப்பு அறுக்கும் மன்னன் அடி போற்றி
சீரார் பெருந்துறை நம் தேவன் அடி போற்றி

ஆராத இன்பம் அருளும் மலை போற்றி
சிவன் அவன் என்சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன் அருளாலே அவன் தான் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவ புராணம் தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன் யான்.

கண் நுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்து எய்தி
எண்ணுதற்கு எட்டா எழில் ஆர்கழல் இறைஞ்சி
விண் நிறைந்தும் மண் நிறைந்தும் மிக்காய், விளங்கு ஓளியாய்,
எண் இறந்த எல்லை இலாதானே நின் பெரும்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்று அறியேன்

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல் விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல் அசுரர் ஆகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லா அநின்ற இத் தாவர சங்கமத்துள்

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்து இளைத்தேன், எம்பெருமான்
மெய்யே உன் பொன் அடிகள் கண்டு இன்று வீடு உற்றேன்
உய்ய என் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா எனவோங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே

வெய்யாய், தணியாய், இயமானனாம் விமலா
பொய் ஆயின எல்லாம் போய் அகல வந்தருளி
மெய் ஞானம் ஆகி மிளிர் கின்ற மெய்ச் சுடரே
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல் அறிவே

ஆக்கம் அளவு இறுதி இல்லாய், அனைத்து உலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின் தொழும்பின்
நாற்றத்தின் நேரியாய், சேயாய், நணியானே
மாற்றம் மனம் கழிய நின்ற மறையோனே

கறந்த பால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேன்ஊறி நின்று
பிறந்த பிறப்பு அறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்கள் ஓர் ஐந்து உடையாய், விண்ணோர்கள் ஏத்த
மறைந்திருந்தாய், எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை

மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
அறம்பாவம் என்னும் அரும் கயிற்றால் கட்டி
புறம்தோல் போர்த்து எங்கும் புழு அழுக்கு மூடி,
மலம் சோரும் ஒன்பது வாயில் குடிலை
மலங்கப் புலன் ஐந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய,

விலங்கு மனத்தால், விமலா உனக்கு
கலந்த அன்பாகிக் கசிந்து உள் உருகும்
நலம் தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலம் தன்மேல் வந்து அருளி நீள்கழல்கள் காட்டி,
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்

தாயிற் சிறந்த தயா ஆன தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேன் ஆர் அமுதே சிவபுரானே
பாசமாம் பற்று அறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம் கெடப்

பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் போராறே
ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
நீராய் உருக்கி என் ஆருயிராய் நின்றானே
இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே

அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாய் இல்லையுமாய்
சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
நாத்து என்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
கூர்த்த மெய் ஞானத்தால் கொண்டு உணர்வார் தம்கருத்தில்

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண் உணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வும் இலாப் புண்ணியனே
காக்கும் என் காவலனே காண்பரிய பேர் ஒளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காய் நின்ற
தோற்றச் சுடர் ஒளியாய்ச் சொல்லாத நுண் உணர்வாய்

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்து அறிவாம்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என் சிந்தனை உள்
ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே
வேற்று விகார விடக்கு உடம்பின் உள்கிடப்ப
ஆற்றேன் எம் ஐயா அரனே ஓ என்று என்று

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய் ஆனார்
மீட்டு இங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டு அழிக்க வல்லானே
நள் இருளில் நடட்டம் பயின்று ஆடும் நாதனே
தில்லை உள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே

அல்லல் பிறவி அறுப்பானே ஓ என்று
சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடக்கீழ்
சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவன் அடக்கீழ்ப்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

கீர்த்தித் திரு அகவல்
தில்லை மூதூர் ஆடிய திருவடி

பல் உயிர் எல்லாம் பயின்றனன் ஆகி
எண்ணில் பல்குணம் எழில்பெற விளங்கி
மண்ணும் விண்ணும் வானோர் உலகும்
துன்னிய கல்வி தோற்றியும் அழித்தும்

பொலிதரு புலியூர்ப் பொதுவினில் நடம் நவில்
கணிதரு செவ்வாய் உமையொடு காளிக்கு
அருளிய திருமுகத்து அழகு உறு சிறுநகை
இறைவன் ஈண்டிய அடியவ ரோடும்
பொலிதரு புலியூர் புக்கு இனிது அருளினன்
ஒலிதரு கைலை உயர்கிழ வோனே

திருவண்டப் பகுதி
தில்லை

அந்தமும் ஆதியும் அகன்றோன் காண்க
பந்தமும் வீடும் படைப்போன் காண்க
நிற்பதுஞ் செல்வதும் ஆனோன் காண்க
கற்பதும் இறுதியும் கண்டோன் காண்க
யாவரும் பெற உறும் ஈசன் காண்க.

எய்தினர்க்கு ஆர்அமுது அளிப்போன் வாழ்க
கூர்இருள் கூத்தொடு குனிப்போன் வாழ்க
பேர்அமைத் தோளி காதலன் வாழ்க
ஏதிலார்க்கு ஏதில்எம் இறைவன் வாழ்க
காதலர்க்கு எய்ப்பினில் வைப்பு வாழ்க.

போற்றித் திருஅகவல்
தில்லை

அடைந்தவர்க்கு அருளும் அப்பா போற்றி
இத்தி தன்னின் கீழ் இருமூவர்க்கு
அத்திக்கு அருளிய அரசே போற்றி
தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
என் நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி
ஏனக் குருளைக்கு அருளினை போற்றி
மானக் கயிலை மலையாய் போற்றி

அருளிட வேண்டும் அம்மான் போற்றி
 இருள் கெட அருளும் இறைவா போற்றி
 தளர்ந்தேன் அடியேன் தமிழேன் போற்றி
 புரம்பல் எரித்த புராண போற்றி
 பரம் பரம் சோதிப் பரனே போற்றி
 போற்றி போற்றி புயங்கப் பெருமான்
 போற்றி போற்றி புராண காரண
 போற்றி போற்றி சய சய போற்றி.

திருச்சதகம்
 திருப்பெருந்துறை

அறிவுறுத்தல்

நாடகத்தால் உன் அடியார் போல் நடித்து நான் நடுவே
 வீடு அகத்தே புகுந்திடுவான் மிகப்பெரிதும் விரைகின்றேன்
 ஆடகம் சீர் மணிக் குன்றே இடை அறா அன்பு உனக்கு என்
 ஊடு அகத் தேநின்று உருகத் தந்தருள் எம் உடையானே.

யான் ஏதும் பிறப்பு அஞ்சேன் இறப்பு அதனுக்கு என கடவேன்
 வான் ஏயும் பெறல் வேண்டேன் மண் ஆள்வான் மதித்தும் இரேன்
 தேன்ஏயும் மலர்க்கொன்றைச் சிவனே எம்பெருமான்எம்
 மானே உன் அருள் பெறும் நாள் என்று என்றே வருந்துவனே.

ஆத்ம சுத்தி

ஆடுகின்றிலை கூத்து உடையான் கழற்கு அன்பு இலை என்புஉருகிப்
 பாடுகின்றிலை பதைப்பதும் செய்கிலை பணிகிலை பாதமலர்
 சூடுகின்றிலை சூட்டுகின்றதும் இலை துணை இலி பிண நெஞ்சே
 தேடிகின்றிலை தெருவுதோறு அலறிலை செய்வதொன்று அறியேனே.

ஆனந்த பரவரசம்

பாடவேண்டும் நான் போற்றி நின்னையே
 பாடிநைந்துறைந்துறுகி நெக்கு நெக்கு
 ஆடவேண்டும் நான் போற்றி அம்பலத்
 தாடுநின்கழற்போது நாயினேன்
 கூடவேண்டும் நான் போற்றி யிப்புழக்
 கூடு நீக்கெனைப் போற்றி பொய்யெலாம்
 வீடவேண்டும் நான் போற்றி வீடுதந்
 தருளு போற்றிநின் மெய்யர் மெய்யனே.

திருவெம்பாவை

திருவண்ணாமலை - சக்தியை வியந்தது

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
கோதை குழலாட வண்டின் குழாம் ஆடச்
சீதப் புனல்ஆடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடி
சோதித்திறம்பாடி சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
பேதித்து நம்மை வளர்த்துளடுத்த பெய்வதைதன்
பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய்.

திரு அம்மாளை

திருவண்ணாமலை

பெற்றி பிறர்க்கரிய பெம்மான் பெருந்துறையான்
கொற்றக் குதிரையின்மேல் வந்தருளித் தன்னடியார்
குற்றங்கள் நீக்கிக் குணங்கொண்டு கோதாட்டிச்
சுற்றிய சுற்றத் தொடர் வறுப்பான் தொல்புகழே
பற்றியிப் பாசத்தைப் பற்றறநாம் பற்றுவான்
பற்றியபே ரானந்தம் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

திருப்பொற் சண்ணம்

ஆனந்த மனோலயம் - தில்லை

காசணி மின்கள் உலக்கையெல்லாம்
காம்பணி மின்கள் கறையுரலை
நேசமுடைய அடியவர்கள்
நின்று நிலாவுக என்றுவாழ்த்தித்
தேசமெல்லாம் புகழ்ந் தாடுங் கச்சித்
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடிப்
பாசவினையைப் பறிந்துநின்று
பாடிப் பொற்சண்ணம் இடித்துநாமே.

திருக்கோத்தும்பி

சிவனோடு ஐக்கியம் - தில்லை

பூவேறு கோனும் புரந்தரனும் பொற்பமைந்த
நாவேறு செல்வியும் நாரணனும் நான் மறையும்
மாவேறு சோதியும் வானவருந் தாமறியாச்
சேவேறு சேவடிக்கே சென்றுதாய் கோத்தும்பி.

நோயுற்று மூத்துநான் நுந்துகன்றா யிங்கிருந்து
நாயுற்ற செல்வம் நயந்தறியா வண்ணமெல்லாந்
தாயுற்று வந்தென்னை ஆண்டுகொண்டதன்கருணைத்
தேயுற்ற செல்வற்கே சென்றுதாய் கோத்தும்பீ.

திருப்பள்ளியெழுச்சி
திரோதான சுத்தி - திருப்பெருந்துறை

இன்னிசை வீணையார் யாழினர் ஒருபால்
இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
துன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் துவள்கையர் ஒருபால்
தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்
சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
என்னையும் ஆண்டுகொண்டினனருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தருளாயே.

வாழாப்பத்து
முத்தி உபாயம் - திருப்பெருந்துறை

பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்த எம்பரனே
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
ஆரொடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத்த துரைக்கேன்
ஆண்டநீ அருளிலை யானால்
வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன்றருள் புரியாயே

அச்சோப் பதிகம்
அனுபவவழி அறியாமை - தில்லை

பாதியெனு மிரவுதங்கிப் பகலெமக்கெ யிரைதேடி
வேதணையி லகப்பட்டு வெந்துவிழக் கடவேனை
சாதிகுலம் பிறப்பறுத்துச் சுகமறிய வெனையாண்ட
ஆதியெனுக் கருளியவா நார்பெறுவா ரச்சோவே.

ஒன்பதாம் திருமுறை
திருவிசைப்பா
கருவூர்த்தேவர்
தஞ்சை இராசராசேச்சரம்

அருளுமா(று) அருளி ஆளுமா(று) ஆள
அடிகள்தம் அழகிய விழியும்
குருளும்வார் காதும் காட்டியான் பெற்ற
குயிலினை மயல்செய்வ(து) அழகோ
தரளவான் குன்றில் தண்நிலா ஒளியும்
தருகுவால் பெருகுவான் தெருவில்
இருளெலாம் கிழியும் இஞ்சிகுழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே.

திருப்பல்லாண்டு
சேந்தனார்

குழலொலி யாமொலி கூத்தொலி ஏத்தொலி எங்கும் குழாம்பெருகி
விழவொலி விண்ணளவும் சென்று விம்மி மிகுதிரு ஆருளின்
மழவிடை யாற்கு வழிவழி யாளாய் மணஞ்செய் குடிப்பிறந்த
பழஅடி யாரொடுங் கூடி எம்மானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதமே.

பத்தாம் திருமுறை
திருமந்திரம்
திருமூலர்
மூன்றாம் தந்திரம்

அட்டாங்கயோகப் பேறு - இயமம்

போதுகந் தேறும் புரிசடை யானடி
யாதுகந் தாரம ராபதிக் கேசெல்வர்
ஏதுகந் தானிவன் என்றருள் செய்திடு
மாதுகந் தாடிடு மால்விடை யோனே

நியமம்

பற்றிப் பதத்தன்பு வைத்துப் பரன்புகழ்
கற்றிருந் தாங்கே கருது மவர்கட்கு
முற்றெழுந் தாங்கே முனிவர் எதிர்வரத்
தெற்றுஞ் சிவபதஞ் சோலு மாமே.

ஆதனம்

வந்தித் தவஞ்செய்து வானவர் கோவாய்த்
திருந்தம ராபதிச் செல்வன் இவனெனத்
தருந்தண் முழுவங் குழலும் இயம்ப
இருந்தின்பம் எய்துவர் ஈசன் அருளே.

பிரணாயாமம்

செம்பொற் சிவகதி சென்றெய்துங் காலத்துக்
கும்பத் தமரர் குழாம்வந் தெதிர்கொள்ள
எம்பொற் றலைவன் இவனா மெனச்சொல்ல
இன்பக் கலவி இருக்கலு மாமே.

பிரத்தியாகாரம்

சேருறு காலந் திசைநின்ற தேவர்கள்
ஆரிவன் என்ன அரணாம் இவனென்ன
ஏருறு தேவர்கள் எல்லாம் எதிர்கொள்ளக்
காருறு கண்டனை மெய்கண்ட வாறே

தாரணை

நல்வழி நாடி நமன்வழி மாற்றிடுஞ்
சொல்வழி யாளர் சுருங்காப் பெருங்கொடை
இல்வழி யாளர் இமையவர் எண்டிசைப்
பல்வழி எய்தினும் பார்வழி யாகுமே.

தியானம்

தூங்க வல்லார்க்கும் துணையேழ் புவனமும்
வாங்க வல்லார்க்கும் வலிசெய்து நின்றிடுந்
தேங்க வல்லார்க்கும் திளைக்கும் அமுதமுந்
தாங் கவல்லார்க்குந் தன்னிட மாமே.

சமாதி

காரிய மான உபாதியைத் தாங்கடந்
தாரிய காரணம் ஏழுந்தன் பாலுற
ஆரிய காரண மாய தவத்திடைத்
தாரியல் தற்பரஞ் சேர்தல் சமாதியே

பதினொன்றாம் திருமுறை
மும்மணிக்கோவை
பட்டினத்துப் பிள்ளையார்
திருவிடைமருதூர்

தெய்வத் தாமரைச் செவ்வியின் மலர்ந்து
வாடாப் புதுமலர்த் தோடெனச் சிவந்து
சிலம்பும் கழலும் அலம்பப் புனைந்து
கூற்றின் ஆற்றல் மாற்றிப் போற்றாது
வலம்புரி நெடுமால் எனமாகி நிலம்புக்கு

கரத்தினில் மாலவன் கண்கொண்டு நின்கழல் போற்றநல்ல
வரத்தினை ஈயும் மருதவப் பாமதி ஒன்றும் இல்லேன்
சிரத்தினு மாயென்றன் சிந்தையு ளாகிவெண் காடென்னும்
தரத்தினு மாயது நின்னடி யாம்தெய்வத் தாமரையே.

திருஆலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம்
காரைக்கால் அம்மையார்

எட்டி இலவம் ஈகை சூரை காரை படர்ந்தெங்கும்
சுட்ட சுடலை சூழ்ந்த கள்ளி சேர்ந்த குடர்கெளவப்
பட்ட பிணங்கள் பரந்த காட்டிற் பறைபோல் விழிகுப்பேய்
கொட்ட முழுவங் கூளி பாடக் குழகன் ஆடுமே.

சூடும் மதியம் சடைமேல் உடையார் சூழல்வார் திருநட்டம்
ஆடும் அரவம் அரையில் ஆர்த்த டிகள் அருளாலே
காடு மலிந்த கனல்வாய் எயிற்றுக் காரைக் காற்பேய்தன்
பாடல் பத்தும் பாடி ஆடப் பாவம் நாசமே.

பன்னிரண்டாம் திருமுறை
சேக்கிழார்

திருத்தொண்டர் புராணம் என்ற பெரிய புராணம்
திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார் புராணம்

ஆழி சூழும் திருத் தோணி அமர்ந்த அம்மான் அருளாலே
யாழின் மொழியாள் உமை ஞானம் ஊட்ட உண்ட எம்பெருமான்
காழி நாடன் கவுணியர் கோன் கமல பாதம் வணங்குதற்கு
வாழி மறையோர் புகலியினில் வந்தார் சந்த இசைப்பாணர்

ஞானம் உண்டார் கேட்டு அருளி நல்ல இசை யாழ்ப் பெரும் பாணர்க்கு
ஆன படியால் சிறப்பு அருளி அமரும் நாளில் அவர் பாடும்
மேன்மை பதிகத்து இசை யாழில் இடப் பெற்று உடனே மேயபின்
பாணற் களத்தார் பெருமணித்தில் உடனே பரமர் தாள் அடைந்தார்

வரும் பாண்மையினில் பெரும் பாணர் மலர்த்தாள் வணங்கி வயல் சாலிக்
கரும்பார் கழனித் திருநாவலூரில் சைவக் கலை மறையோர்
அரும்பா நின்ற அணி நிலவும் பணியும் அணிந்தார் அருள் பெற்ற
சுரும்பார் தொங்கல் சடையனார் பெருமை சொல்லல் உறுகின்றோம்.

மன்னிய சீர்ச் சருக்கம்
இசை ஞானியார் புராணம்

ஒழியாப் பெருமைச் சடையனார் உரிமைச் செல்வத் திருமனையார்
அழியாப் புரங்கள் எய்து அழித்தார் ஆண்ட நம்பி தனைப் பயந்தார்
இழியாக் குலத்தின் இசைஞானிப் பிராட்டி யாரை என் சிறுபுன்
மொழியால் புகழ் முடியுமோ முடியாது எவர்க்கும் முடியாதால்.

திருப்புகழ்
அருணகிரிநாதர்

திருமக ஞலாவு மிருபுய முராரி
திருமருக நாமப் ..... பெருமாள்காண்
செகதலமும் வானு மிகுதிபெறு பாடல்
தெரிதரு குமாரப் ..... பெருமாள்காண்
மருவுமடி யார்கள் மனதில்வினை யாடு
மரகதம யூரப் ..... பெருமாள்காண்
மணிதரளம் வீசி யணியருவி சூழ
மருவுகதிர் காமப் ..... பெருமாள்காண்
அருவரைகள் நீறு படஅசுரர் மாள
அம்பொருத வீரப் ..... பெருமாள்காண்
அரவுபிறை வாரி விரவுசடை வேணி
அமலர்குரு நாதப் ..... பெருமாள்காண்
இருவினையி லாத தருவினைவி டாத
இமையவர்கு லேசுப் ..... பெருமாள்காண்
இலகுசிலை வேடர் கொடியினதி பார
இருதனவி நோதப் ..... பெருமாளே.

திருச்சிற்றம்பலம்

மதுரைக் கலம்பகம்
குமரகுருபரர்

பாணறா மழலைச் சீறியாழ் மதுரப்
பாடற்குத் தோடுவார் காதும்
பனிமதிக் கொழுந்துக் கவிர்சடைப் பொதும்பும்
பாலித்தாய் பாட்டளி குழைக்குங்
கோணறா வுளைப்பூங் கொத்தலர் குடுமிக்
குறுங்கணைட் டிலைச்சிலை குனித்த
கூற்றுயிர் குடித்தாய்க் காற்றலா மலதென்
கொடியிடைக் காற்றுமா றுளதோ
சேணறாப் பசும்பொற் றசும்பசும் பிருக்குஞ்
சிகரியிற் றகரநா றைம்பாற்
சேயரிக் கருங்கட் பசங்கொடி நூடங்குஞ்
செவ்வியிற் சிறைமயி லகவத்
தூணறா முழவுத் தோண்மடித் தும்பர்
சுவல்பிடித் தணந்துபார்த் துணங்குந்
தோரண மாடக் கூடலிற் சோம
சுந்தரா சந்தர்சே கரனே.

திரு அருட்பா
இராமலிங்க அடிகள்

ஒருமையுடன் நினது திரு மலரடி நினைக்கின்ற
உத்தமர் தம் உறவு வேண்டும்
உள்ளொன்று வைத்துப் புறம்பொன்று பேசுவார்
உறவு கலவாமை வேண்டும்
பெருமை பெறு நினது புகழ் பேச வேண்டும்
பொய்மை பேசாது இருக்க வேண்டும்
பெரு நெறி பிடித்தொழுக வேண்டும்
மதமான பேய் பிடியாதிருக்க வேண்டும்
மருவு பெண்ணாசையை மறக்கவே வேண்டும்
உனை மறவாதிருக்க வேண்டும்
மதி வேண்டும்; நின் கருணை நிதி வேண்டும்
நோயற்ற வாழ்வில் நான் வாழ வேண்டும்
தரும மிகு சென்னையில் கந்த கோட்டத்துள் வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவ மணி
சண்முகத் தெய்வமணியே! சண்முகத் தெய்வமணியே!

Guru Stothram

Mandasmita mukambojam mahaniya gunarnavam
Madhurabashinam shantam sarvabhutha dhayaparam
Bakthavatsalya jalathim paramananda vigraham
Gnananandam prabhannosmi nirmalas gnana siddhaye.

- Tirupattur Namasankeerthanam. Sri Gnanananda Bhajanai Mandali

Saraswati Ashtakshara Mantra

Pratham Bharti naam
Dwitaya tu Saraswati
Trutiya Sharda Devi
Chaturth Hansavahini
Pancham Jagatikhayata
Shasth Maheshwari tatha
Saptham tu Kaumari
Asthm Bhramacharini
Navam Vidhyadhatrini | Dasham Vardayini
Ekadasham Rudraghanta
Dwadasham Bhuneshwari
Atani Dwadsho Naamami

Y Patcchrnuyaadpi
Nach Vidhna Bhav Taysa Mantra Siddhiker Tatha

தக்ஷணாமூர்த்தி

ஸ்படிக ரஜதவர்ணம் மெளக்திகீம் அக்ஷமாலாம்
அம்ருத கலசவித்யா ஞானமுத்ராம் கராக்ரே |
த த த முரக கக்ஷ்யம் சந்த்ரகூடம் த்ரிணேத்ரம்
வித்ருத விவிதபூஷம் தக்ஷிணாமூர்த்திமீடே ||

விஷ்ணு துதி

ஆதி சங்கரர் சிவானந்தலஹரி
சிவபக்தாக்ர கண்யர்

பாணத்வம் வ்ருஷ்பத்வம் ஆர்த்த வபுஷா பார்யாத்வ மார்யாபதே
கோணித்வம் ஸகிதா ம்ருதங்க வஹதா சேத்யாதி ரூபம் ததௌ |
த்வத்பாதே நேத்ரார்ப்பணம் ச க்ருதவான் த்வத் வாமபாகோ ஹரி :
பூஜ்யாத் பூஜ்ய தர: ஸ ஏவ ஹி ந சேத் கோவா ததன்யோ அதிக : ||

மீனாஷிதேவி

ஸ்ரீ வித்யாம் சிவ வாமாபாகநிலயாம் ஹ்ரீங்கார மந்த்ரோஜ்வலாம்
ஸ்ரீ சக்ராங்கித பிந்து மத்யவஸதீம் ஸ்ரீமத் ஸபா நாயிகாம் |
ஸ்ரீமத் ஷண்முக விக்னராஜ ஜனனிம் ஸீமத் ஜகன் மோகினிம்
மீனாஷிம் ப்ரணதோஸ்மி ஸந்ததமஹம் காருண்ய வாரரம் நிதிம் ||

Guru Mantra

Gurur Brahmaa Gurur Vishnu
Gurur Devo Maheshwarah
Guru Saakshaata Parabrahma
Tasmai Shri Guruve Namaha

Sathya Sai Gayathri Mantra

Om Saayeeshvaraaya Vidhmahe
Sathya Dhevaaya Dheemahi
Thannassarvah Prachodayaath

- Swami Ghandikota Subramaniam Shastri

Gayatri Mantra

Om Bhur Bhuvah Suvah
Tat Savitur Varenyam
Bhargo Devasya Dhimahi
Dhiyo Yo Nah Prachodayat

Aha Mrityunjaya Mantra

Om tryambagam yajamage
Sugnadhim pusthivardhanam
Uraavukamive bandhanath
Mrityur mukshiyama maamritat

அபிராமி அந்தாதி
அபிராமி பட்டர்

ஆத்தானை, எங்கள் அபிராம வல்லியை, அண்டம் எல்லாம்
பூத்தானை, மாதுளம் பூ நிறத்தானை, புவி அடங்கக்
காத்தானை, ஐங்கணைப் பாசங்குசமும் கருப்புவில்லும்
சேர்த்தானை, முக்கண்ணியைத், தொழுவார்க்கு ஒரு தீங்கு இல்லையே.

ஞானகுரு யாழ்ப்பாணம் யோக ஸ்வாமி
பாடல்கள்

- 1 நல்ல மருந்தொரு குருமருந்தை நான்
நல்லூரிற் கண்டேனே
எல்லையில் லாப்பிணி தீர்க்கு மருந்து
இம்மை மறுமைக்கு மேற்ற மருந்து
இல்லை யெனாது கொடுக்கும் மருந்து
ஏழை யடியார்க் கிரங்கு மருந்து
வல்லவன் செல்லப்பன் தந்த மருந்து
வாழ்த்துங் கணபதிக்கு வந்த மருந்து
புல்லர்கள் கண்டும் புசியா மருந்து
புண்ணியர் யோகர் புசிக்கு மருந்து
- 2 மரகத மயில்மேல் வருமுருகா
அரகர சிவசிவ அறுமுகவா
சரவண பவனே சண்முகனே
வரந்தர வாவா என்முன்னே
அரவணி சிவனா ருள்பாலா
பரவ வரமருள் பரமதயாளா
- 3 என்ன வேண்டும்
நல்லூரான் கிருபை வேண்டும்-வேறென்ன வேண்டும்
நமைப்பிரி யானென நம்பிட வேண்டும்
எல்லா ரிடத்தும்அவன் இருப்பதைக் காணவேண்டும்
கொல்லாமை கள்ளாமை கோபத்தை நீக்கவேண்டும்
சொல்லும் பொருளுமற்றுச் சும்மா விருக்கவேண்டும்
அல்லும் பகலும்வன் அடியிணையே தொழவேண்டும்
உல்லாசமாக உலகிற் திரிய வேண்டும்
ஓம்சிவாய நமவென ஓதிகொள்ள வேண்டும்
பல்லோர்புகழ் நல்லூர்ச் செல்லப்பன் பாதத்தை
பக்தியாய்க் கும்பிட்டுப் பாடிட வேண்டும்
சொல்லும் யோகசுவாமி தோத்திரப் பாடலை
எல்லோரும் கேட்டு மகிழ்ந்திட வேண்டும்
- 4 செவ்வ குருநாதா! செவ்வ குருநாதா !
சிந்தைதடுமாறுதேடா! திருவருளை தந்திட்டா.
அல்லல் எல்லாம் நீக்கியாளாக்க வேண்டுமடா
எல்லையில்லா இன்பத்திலே எனை இருத்தி வைத்திட்டேடா.

கல்லை நிகர்த்த மனம் கரைய வரந்தந்திடேடா
 தொல்லைவினை நீக்கி சுகமெனக்கே ஈந்திட்டா.
 நீயே நானென்னும் நித்சயத்தை காட்டிடேடா
 பேயேபோல் நானிருந்து பிரமைகொள்ள வைத்திடேடா.
 அங்குமிங்குமோடி அலைந்து திரிகிறேன்டா
 அன்குமுனைக் காண எனக்கு வரந்தந்திடேடா.
 வலைப்பட்ட மான்போல் மயக்கமிகு வாகுதேடா
 சிலைப்பட்ட பாண்டம்போல் சித்தம் சிதறுதேடா.
 எனக்குள்ளே நீயிருக்கும் ஏழிலைத்தான் காட்டிடேடா
 உனக்குள்ளே நானிருக்கும் உண்மையிலே மாத்திட்டேடா
 பேசாத மந்திரத்தின் பெருமை நீ தந்திட்டேடா
 ஆசா பிசாசை அகற்ற வழி காட்டிடேடா.
 என்னோடு உடன் பிறந்தாரெல்லோரும் மாண்டார்கள்
 உண்ணுறவே யல்லாமல் ஒருஉறவும் இல்லையடா.

Sai Bhajans

Composed by Smt. Saraswathy Pakiarasa

1. Karthigeya om Karunanithy om
 Pankaja naaban maruga om om
 Kantha om om Muruga om om
 Oraaru muhane sathaa shivan mynthane
 Annai Shivakami arul vadi Velane
 Sri Sai Shanmuga Saravana bhava om.
2. Maragatha mayil meethu vel thankum Muruga
 Maalayan Kaanaatha jothiyin balaha
 Maaraatha Karunai emakkarul Kantha
 Om Muruga gnana vel Muruga
 Shakthi vel Muruga-Sai Vel Muruga
3. Om Muruga jaya om Muruga
 Hara Hara Shanmuga Shiva Shakthi bala
 Om Saravanabhava Kantha deva (2)
 Soora Samhara maayon maruga
 Deena Dayala Sri Valli deva
 Deva Senapathiye Sri Sai Muruga

குழந்தை வடிவேலனே சிவ குழந்தை வடிவேலனே
குருபரா ஷண்முகா சிவ குழந்தை வடிவேலனே

தமிழ் என்றும் அழகென்றும் உனைப் பாடுவார்
நம் குறைதீர்க்கும் வேலென்று உனை நாடுவார்
உனை அறியாதவர் கூடி துதி பாடுவார்

இசைந்தோடி வருவார் நம் குறைதீர்க்கவே
உனைக் கிணையாக தர்பாரில் எவரும் உண்டோ
கலையாத மோஹன சுவை நீ அன்றோ
காண்டா என் பாட்டை கேளடா
இசை தெய்வம் நீயடா.

- சரஸ்வதி பாக்கியராசா

ஓம் அன்னை லக்ஷ்மி ஆதி பரமேஸ்வரிக்கு
அருள் புரிந்தார் போலென் நாவில் நின்று நித்தம்
உக்கிரம் புரி நாதராணபுரி
வாடிய மாதொரு சூலு நெற்றியில்
இட்ட செந்தாமரை பொட்டும்
நேரோதி முடிந்த கருணை கொண்டையும்
வலது கையில் பிடித்த செந்தாமரை புஷ்பமாக வா வா
வட கைலாசம்விட்டு தஷிணாபுரிக்கு எழுந்தருளி வா வா
ஆனந்தவால சரஸ்வதி நித்தம் என் வாக்கிலும் நாவிலும்
முகத்திலும் நிற்க நிற்கவே ஸ்வாஹா.

- Taught by a mother to her son

கடவுள் வாழ்த்து
நற்றிணை

மாநிலம் சேவடி யாகத் தூநீர்
வளைநரல் பெளவம் உடுக்கை யாக
விசம்புமெய் யாகத் திசைகை யாக
படர்கதிர் மதியமொடு சுடர்கண் ணக
இயன்ற எல்லாம் பயின்றகத் தடக்கிய
வேத முதல்வன் என்ப
தீதற விளங்கிய திகிரி யோனே

ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க அறுமுகம் வாழ்க வெற்பைக்
கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க குக்குடம் வாழ்க செவ்வே
ஏறிய மஞ்ஞை வாழ்க யானைதன் அணங்கு வாழ்க
மாறிலா வள்ளி வாழ்க வாழ்கசீர் அடியார் எல்லாம்.

Amma

Humble Pranams at our Mothers Feet

“Mata Pita Guru Deivam” Accordingly our Mother was Mata, full of compassion and Love. Pita, being strict and steady. Guru, Amma taught us to be humble, giving respect to elders, being kind to the needy showing love to the sick and deprived. Deivam, She showed us God, our lovely Swamy.

She lived her life in such a grand manner that we looked up to her for everything. As per her name ‘Saraswathy’, She was blessed by Goddess Saraswathy to talk, Walk, Live & breath Music. Her Talents & Knowledge in Carnatic music, her Bhajan rendering were immensely appreciated by millions of music lovers in many countries. She is a Legend.

We three girls are extremely proud and blessed to be her daughters. We will always be together and maintain her dignity, because of, how she inculcated , the importance of Discipline, Dedication and Devotion. She was a living example of these values.

She even groomed the grandchildren. Her great Grand-son has a lot of admiration and love for her.

She taught us to take care of problems with courage and confidence. The biggest treasure she gave us is Bhagawan Sri Sathya Sai Baba our Guru and God.

She is with Him now and she will always take care of us from where ever she is.

Love you Amma.

Sai Ram

Jeyanthi, Shanthi & Hamsha

A mother is the truest friend we have, when trials heavy and sudden, fall upon us; when adversity takes the place of prosperity; when friends who rejoice with us in our sunshine desert us; when trouble thickens around us, still will she cling to us, and endeavour by her kind precepts and counsels to dissipate the clouds of darkness, and cause peace to return to our hearts.

- Washington Irving

Ammamma Eulogy

Thivyan

On behalf of my cousins and our family, I would like to thank you for coming today to share in our sorrow, but also to share our joy as we celebrate grandmother's wonderful life. Our grandmother was an incredible woman, full of love and compassion.

Many of you will no doubt have countless tales of how she personally touched your lives. We would like to share some of these memorable experiences after charting some of the milestones of her early life; her journey before she became our Ammamma.

In 1926, MV Saravanamuthu and Nithyanantham announced the arrival of their daughter in Singapore. Due to her father's love of music, Ammamma and her younger sister were immersed into the world of music from a young age.

At this time, Subash Chandra Bose's Independence Movement was holding rallies and as just a seven-year old child, Ammamma was selected to open the rallies with a song of Unity. Thereafter, she began her formal training in Carnatic music culminating in a vocal arangetram at just the tender age of 12, performed at the world-famous Victoria Theatre in Singapore. As part of this training, she not only mastered the intricacies of the Carnatic classical style of the South but also the nuances of Hindustani music from the North.

During the enforced closure of schools under Japan's occupation of Singapore, Ammamma and her sister spent their time learning Japanese. When schools were reopened, the sisters had to endure long walks to get to their classes. They stayed strong, drawing strength from Carnatic music, singing songs to keep their spirits up.

As a result of WW2, her family emigrated back to their homeland, settling in the town of Kokuvil in Jaffna, Sri Lanka. Ammamma was introduced as S. N. Saraswathy. Her father, considered M. S. Subalakshmi as Ammamma's role model and so wanted his daughter to be named in a similar manner. Her father's passion for music resulted in a new chapter in Ammamma's musical journey. She and her sister were taken for specialized musical training to Tanjavoor, the birthplace of Saint Thyagarajah. This featured two years of gurukulavasam (which

is in-residence training with Gurus), rigorous lessons, and even a line of tutors visiting the house one after the other to give additional private instruction.

On returning to Kokuvil, Ammamma and her sister became known as the Dynamic Duo, performing at concerts and temples together. While Ammamma focused on the vocals, Parameshwari Chinamma Pati accompanied her on the mridangam. This unique all-girl ensemble that performed both percussion and vocals was a matter of great pride for Ammamma. Their father also recognised their talent and encouraged them to perform all over Sri Lanka.

In 1949, Thatha was charmed for the first time on hearing Ammamma's melodious voice. At that time Thatha was a Health and Safety Inspector, which involved him meeting artists about Performance licenses. We believe he may have used this as an excuse to meet her more regularly in that strict era of chaperones. After they were married, Thatha also fostered and promoted her musical career.

Thatha encouraged Grandma to travel to Chennai, where she completed the Sangeetha Vidwan course at the Government College of Carnatic Music, Adayar. Her principal teachers were T. Swaminatha Pillai, Brinda Mukti and Musiri Subramania Iyer, who famously taught Kalpana Swaram to M.S. Shubhalakshmi. Her classmates included the Bombay Sisters - Lalitha and Saroja. In true Grandma style, she completed this three year course within just two years and was the first Sri Lankan to graduate. It goes without saying she graduated with first class honours.

Returning back home, she taught at the Kokuvil hindu college which was credited as a 'Super Grade School' during her tenure. During this time, Ammamma sang a Tamil song in the presence of the then Prime Minister Sir John Kottelavala. He went on to honour her as the 'Nightingale of Jaffna', infamously going on to declare "as long as I am Prime minister I shall make Sinhala and Tamil the official languages of Ceylon"

Her career reached a further height when she was appointed the head of Fine Arts at the Ramanathan College, Jaffna University. Due to political unrest in Sri Lanka, Ammamma then went on to teach at the Singapore Fine Arts College before emigrating to London in 1989.

In London her passion for music found new outlets, initially as the Governor of the London Tamil Centre and then as a Director and Chief Examiner of the Academy of Fine Arts London. In recognition of her valuable service to music, she

was honoured with many titles, including “Ezhlisaimamini” (Queen of Seven Swaras), “Nightingale of Malaysia” and “Eeelathu MS”. She was instrumental in designing and implementing a Carnatic music curriculum which helped standardise the teachings of Carnatic music to students globally. Music is considered one of the nine paths to realisation in the Hindu scriptures. The link between spirituality and music was fully realised in Grandma, blending into one joint passion. Music was Grandma’s form of worship and she was ritualistic about visiting temples. It was only fitting that she taught music to devotees young and old at the Ganapathy temple every Sunday. In honour of her devotion to Swami, we would now like to share a bhajan she taught us, sung by Dhanusha.

Dhanusha

Varuvai Varuvai Varuvai Amma
Tiruve Unuvai Varuvai Amma
Irulai Neekida Varuvai Amma
Undan Arulai Pozhindidu Sai Amma

Kalyani Karumari Kamakshi Neeeye
Mahalakshmi Matangi Meenakshi Neeeye
Varalakshmi Varahi Vishalakshi Neeeye
Ulagalum Maye Prashanthi Thaye
Amma Amma Amma Amma

Abinash

The Ammama we knew was very similar to the teacher that you all love. We would like to share a few stories that remind us of how special she was.

Teaching us grandkids was a delicate balance of having fun with us and pretending to tell us off when we haven’t practiced. She comfortably switched between the roles of teacher and grandmother.

If we turned up at her house when she was teaching a class, she would stop what she was doing to ask “Have you eaten?” to which we would reply “yes!” Regardless of your response, she would still shout over the shruthi box “Cornetto

on the third shelf,” then turn back to her student and ask “why have you stopped?” Sanchi realised she could use this to her advantage to always warm up for her lesson with a tea and toast. Thivyan fondly remembers grandma returning home after a long day at Wimbledon temple, making time to sit and sing for Thivyan whilst he practised the mridangam, only pausing to make him eat; experiences that they will both always cherish.

As well as an exceptional teacher, she was also a brilliant cook. Even our mums used the excuse of picking us up to enjoy the tasty food that was always readily available. The story goes that she only became known for her cooking after arriving in London; true to her ambition her musical career had always been the priority before then. Her preparations of vendikai, murungakai and soya curry made veggies enjoyable for us kids. The consensus is that her poori and potato curry was the stand-out favorite.

Looking back, we’re unsure whether she cooked us tasty meals so that we would learn music or if we learnt music so that she would cook for us. Following through on this theme, grandma encouraged us to take our music exams. On the day of the exams, each of us would take our notes as well as a separate bag of food. Our notes were not useful as grandma would grill us on questions that weren’t on the syllabus and the food was for the other examiners to make sure they were fed during their long day. Additionally, Amamma would ensure that our exam starts top and tail the day so that the chief examiner had a lift to and from the examination hall.

Field trips on this educational journey were Arangetrams, during the intervals we would continue our teaching / eating with grandma sneaking us into the green room for short eats, before accompanying her back to her seat for the second half. During the performance she would give support to the artists on stage and she considered thalam as important as sruthi and raga. At the end of the show one of us take her arm and slowly usher her towards our car so that we could head home and watch a movie together.

Having grown up in various countries, she enjoyed many different genres like Kung fu movies, and she was truly fond of a good detective story. Her taste could be described as eclectic but they were varied, she would watch anything from The Shawshank Redemption to the Big Bang Theory. She was watching Boston Legal with an aged Bill Shatner, and she turned to her roommate at the time, my cousin Sangeetha, and said ‘you know, that actor was in a famous series called STAR TREK’ she was definitely a cool grandmother who knew who Captain Kirk

was. In various shapes and forms, we all graduated with her blessings from the school of grandma.

Throughout her life, she was very disciplined. This was evident, in the control she exercised over her immaculate classic style. She was always recognised as elegantly dressed, and as grandkids we were in awe of her modern yet understated fashion. As grandchildren we may have influenced a few of her guilty pleasures, pizza hut buffets and chocolate. She would plan her classes around our much loved summer excursions to the Pizza Hut buffet, including booking the taxis for our big day out. We never felt rushed when we spent time with her, it was not uncommon that we would arrive back to diligent students waiting by her door. Little did they know that Dhanusha's third helping of ice cream was the delay.

Grandma was very committed to making time for everyone including those who called her phone. Little did we know this was the beginning of our call centre training. As grandchildren we didn't quite appreciate having to answer the phone every five minutes, take messages and dial '1471' if we didn't pick up in time. I'm sure you can all confirm that grandma and her "team" ran an efficient service of answering and returning calls in a timely manner.

Music was not the only fine art she was blessed with, she had a flare for the dramatic, being a master of expressions and we've all been on the receiving end of her witty tongue. Those who have started a song on too high a pitch in her presence, will have experienced the look of 'that's not going to work, start again' or the smile and go with it, you're going to have to fake it until you make it. As Grandkids we gave her the face of challenge accepted! Speaking of challenges, here is a version of the bhajan Raghava Sundara in the unique style of Ammama, sung by Sanchi

---

Sanchikhai

Raghava Sundara Rama Raghuvara
Parama Pavana Hey Jagavandana
Pathitha Udharana Bhakta Parayana
Ravana Mardana Vighna Bhanjana
Parthi Purisha Sai Narayana

Sai Prakash

Ammama's love spanned multiple generations of students and children. She was equally at ease talking about dinosaurs with her great grandson, Ishan Sai, while expounding on the intricacies of a Raga in the same conversation. To give a 3-year old Ishan an easy way to address her, she suggested he call her g-g-ma, for great grandma.

My cousins have spoken about her love, her ability to teach and her qualities as a caregiver extraordinaire. The simple truth is that words fail to adequately quantify my grandmother. To me, she was the ideal of the learned, the chaste, the compassionate and the devoted.

It is said there are four Margas for the spiritual seeker - Bhakti (devotion), Jnaana (knowledge), Raja (control) and Karma (action). Ammama practiced all four. She exemplified the knowledge seeker - music was just one area of mastery. She taught herself the Devanagari script so she could read Sanskrit, allowing her to be closer to the Vedas and shlokas of her prayers. She even learned Telugu, studying the script and words so she could comprehend for herself the essence of the teachings of our Sadguru, Bhagawan Sri Sathya Sai Baba. That which she forgot during her career is more than what some may learn in their entire lives.

In her teaching, and in her support for service to society and to any that needed help, she enacted nishkama karma. In her love for the Lord, the constant singing of bhajans and the name of the Lord always on her lips, she demonstrated true devotion. It was her Bhakti that led four generations to encounter a divine incarnation on Earth, including me, which has shaped my entire life. This powerful spiritual persona is the reason her presence on stage or off, was luminous and enchanting. None that met her walked away unaffected - I recall my wife Pooja, then my fiancé, meeting her and then raving nonstop about what an illustrious and beautiful personage she was. She had felt as if she had met a sage.

Let us remember forever what this great lady embodied. Musician, scholar, mother, grandmother and great-grandmother, teacher and role model, confidant and comedian, devotee and leader, feminist, independent, humble, charismatic, fearless, an icon of womanhood.

Tere Dwaar Pe Mein Aao - To your door, I arrive O Lord! We end with a song by Sangeetha to entrust our beloved Ammamma into the loving arms of the Lord.

Sangeetha

Sai Ram Sai Shyam Mere Sai Ram
Mere Sai Mere Baba Mere Praan Nath Ram
Tere Dwaar Pe Mein Aao
Mujhe Shanthi Do Bhagawan
Mujhe Shanthi Do Bhagawan
Mere Jeevan Mein Saath Raho Sai Nath He
Mere Sai Mere Baba Mere Praan Nath Ram

*****

After long searches, here and there, in temples and in churches, in earths and in heavens, at last you come back. Completing the circle from where you started, to your own soul, and find that He, for whom you have been seeking all over the world, for whom you have been weeping and praying in churches and temples, on whom you were looking as the mystery of all mysteries, shrouded in the clouds, in the nearest of the near, is your own self, the reality of your life, body and soul. That is your own nature. Assert it, manifest it. It is Truth and Truth alone that is one's real friend and relative. Abide by Truth. Tread the path of righteousness and not a hair of your body will ever be injured. Meditation is nothing else but rising above desires. Renunciation is the power of battling against evil forces and holding the mind in check.

- Sri Sathya Sai Baba

*****

Forget not that the grossest crime is to compromise with injustice and wrong.
Remember the eternal law: you must give, if you want to get.

- Netaji Subhas Chandra Bose

சீர்பெறு பெருமகள்

கமலமனோகரியில், முத்துஸ்வாமி தீக்ஷிதரின் 'கஞ்சதளாயதாட்சி காமாட்சி...'; இலங்கை வானொலியில் போய்க்கொண்டிருந்தது.

கொழும்பு 'கிறீன்லன்ட்ஸ்' ஹோட்டலில், இரவு சாப்பிடுவதற்காக போயிருந்தேன்.

எத்தனை தடவைகள் கேட்டாலும் சுகாநுபவமாகும் எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மியின் அந்தப் பாடல், வேலைமுடிந்துசென்ற அவ் வேளையில் இன்னும் சுகமாக இருந்தது. மிடுக்கான நிரவல் சுரங்களும் குறைப்புகளுமாக அந்த கிருதி முடிந்தபோது வந்த அறிவிப்பு, ஒருதடவை துணுக்குறவைத்தது.

'சரஸ்வதி பாக்கியராசா அவர்கள் பாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.'

எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி என்று, நான் ஏமாந்தேனா...? இல்லை; பெருமையுற்றேனா?

கர்நாடக இசையின் பொற்காலம் என்று, 30 - 60 களில் இந்தியாவில் ஏற்பட்ட மலர்ச்சி, இலங்கையிலும் இலங்கைக் கலைஞர்களாலேயே ஓர் ஆளுமை மாற்றத்தைக் கண்டபோது, அந்த ஆளுமை மாற்றத்தின் முக்கிய பிதாமகர் ஒருவராக இலங்கையின் இசை வரலாற்றில் நிலைபெறும் சரஸ்வதி பாக்கியராசா, அந்த தீக்ஷிதர் கிருதியில் தன்னை ஸ்திரமாக அடையாளப்படுத்தினார். அந்த மலர்ச்சிக் காலத்தின் உன்னத வடிவங்களாக மிளிர்ந்த எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி, டி. கே. பட்டம்மாள் ஆகியோரின் சாயலும் அவரது இசையில் முத்திரை பதித்தது.

இப் பொற்காலத்து மலர்ச்சியில், இலங்கையில், சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதனின் மருகர் சு. நடேசபிள்ளை, சுன்னாகம் இராமநாதன் நுண்கலைக் கல்லூரியை ஆரம்பித்தார். இலங்கையின் இந்த அதி உயர் இசைப் பீடத்தில், இப் பொற்கால மன்னர்களில் ஒருவராக திகழ்ந்த மகாராஜபுரம் விஸ்வநாத ஐயரும், அவருக்குப் பின்னர் அவருடைய புதல்வர் மகாராஜபுரம் சந்தானம், கல்யாணகிருஷ்ண பாகவதர், சித்தூர் சுப்பிரமணிய பிள்ளை, ஐயாக்கண்ணு தேசிகர் ஆகிய இசை மேதைகளும் வீற்றிருந்தபோது, இவர்களுக்குப் பின்னரான முதல் இலங்கைக் கலைஞராக சரஸ்வதி பாக்கியராசா இப் பீடத்துக்கு மாட்சிமை சேர்த்தார். சென்னை மத்திய கர்நாடக இசைக் கல்லூரியில் அவருடைய ஆசானாகவும் அக் கல்லூரியின் முதல்வராகவுமிருந்த முசிரி சுப்பிரமணிய ஐயரைப்போல, ஒரு பெரும் மாணவ பரம்பரைக்கு சரஸ்வதி பாக்கியராசா சொந்தக்காரரானார்.

ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக, தமிழர் கலையாக இங்கையிலும் பரவியிருந்த 'சதிர்', 'பரதநாட்டியம்' என்ற அதன் மறுமலர்ச்சியின் பின்னரும் யாழ்ப்பாணத்து கோவில்களில் இடம்பெற்றவேளையில், இலங்கையின் முதல் 'சங்கீதவித்வான்' சரஸ்வதி பாக்கியராசா, முதன்முதலாக கோவில்களில் கச்சேரிசெய்யும் துணிவைப்பெற்றார். களையூட்டும் அவருடைய மேடை ஜொலிப்பு, ஜனரஞ்சகமாகும் உருப்படிகளும் சாதாரண மக்கள் மத்தியிலும் அவரது இசையில் ஆவலை நிறைத்த அதேவேளை, இசைக்கு ஒரு கௌரவமான அந்தஸ்தையும் அவர் பேணினார். எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மிக்கு வி. வி. சுப்பிரமணியமும் ரி. கே.

மூர்த்தியும்போல, தனதேவி சுப்பையாவும் (மித்திரதேவா) ஏ. எஸ். இராமநாதனும் இவருக்கு வயலினும் மிருதங்கமும் வாசித்தார்கள்.

இசையில் விமர்சனத்தை வரவேற்றார். யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம் தோற்றுவதற்கு முன்னால், யாழ்ப்பாணத்தில் கே. சி. தங்கராஜா என்ற பெருமகனார் ஆரம்பித்து வெளிவந்த 'ஈழநாடு' பத்திரிகை, அப் பிரதேசத்து மக்களின் சமூக மேம்பாட்டில், கலை, கலாசார பேணல்களில், இலக்கிய முயற்சிகளில் மிகுந்த பொறுப்போடு பணியாற்றியது. அங்கு பணிபுரிய ஆரம்பித்ததுடன், திருமதி சரஸ்வதி பாக்கியராசாவுடனான பழக்கம் எனக்கு ஆரம்பித்தது. நான் இசை, நடனங்கள் பற்றி எழுதினேன். கலைஞர்கள் எளிதில் உணர்ச்சிவசப்படுபவர்கள். இதை நன்கு தெரிந்திருந்தேன். ஆனாலும், அந்த சமூகம் பத்து ஆண்டுகளில் இவர்கள் சிலருடன் நான் பலமாக தோற்றேன்; பலமான மோதலை எதிர்கொண்டேன். யாழ்ப்பாணத்து கலை வரலாற்றில் இக்காலமும் ஒருவிதத்தில் முக்கியமானது. ஆனால், இவ் வேளைகளிலெல்லாமே சரஸ்வதி பாக்கியராசா என்ற பெரும் கலைஞர், எனக்கு பெரும் பலமூட்டி நின்றார்.

ஆக, கர்நாடக சங்கீதத்தின் பொற்காலத்து மலர்ச்சியுடன், இலங்கையிலும் கர்நாடக சங்கீதம் அதன் ஆளுமையைப்பெற்றதில், சரஸ்வதி பாக்கியராசா, அதன் ஆதார சக்தியானார். அவருக்கு இதில் அவரது கணவர் அளித்த பங்கும் பெரிது.

ஈழ மணித் திருநாட்டின் இசை வரலாற்றில், தனித்த சீர்பெறும், எம் பேரன்புசால் பெருமகளே, உங்கள் நீண்ட இசைப் பயணத்தில் ஆண்டாண்டுகளாக, 'எந்தரோ மஹானுபாவு லந்தரிகி வந்தநமு...' என்று, மகான்களை போற்றி வணங்கினீர்கள். இனி, இந்த உலகின் நானாதிசையிலுமிருந்து எழும் அந்த ஸ்ரீ ராக பஞ்சரத்தினத்தில், அந்த மகான்களோடு, நீங்களும் ஆரதிக்கப்படுவீர்கள்.

தனிப்பட்ட வாழ்வில், அன்னையின் பரிவை உங்களிடம் நான் பெற்றேன்.

உங்கள் ஆத்மா சாந்தியடைக.

ஜெயந்தி, சாந்தி, ஹம்ஷா குடும்பத்தவர்கள், அவர்களது அன்னையின் பெருவாழ்வில் ஆறுதல் பெறட்டும்.

மாலி

(இரங்கல் உரை - 24.07.2016)

A Tribute To My Guru

Sai Ram,

As a young boy, I would attend bhajans in Isleworth every Friday and this is where I was fortunate enough to meet this remarkable lady. Immaculately dressed in a sari, with an infectious smile, there was an aunty who would sing and play the harmonium. Every Friday I would watch her mesmerised, listening to her melodious voice which oozed devotion for the Lord. Little did I know, that this very aunty would become my Guru, mother and best friend.

It was after one uplifting Friday bhajan when I came home and said "I want to sing like her." One week later, I was sitting in front of this aunty for my first ever vocal lesson. The rest is history.

As time went on, I realised how knowledgeable she was and willing to pass on this knowledge. I was blessed. Elhzisai Mamani, Sapthaswara Vani, Sangeetha Vidhwan Smt Saraswathy Packiarasa was teaching me, an ordinary boy.

One day after my vocal lesson, my parents showed me a video from my first birthday bhajan. There she was, singing the powerful bhajan "Matha Pitha Guru Bandhu Sakha Hari". A bhajan which describes the Lord as the Mother, Father, Guru, Kith and Kin. Hence it was Swami's wonderful work that I was given Aunty P as a Mother, Father, Guru and Friend.

Vocal lessons were challenging yet enjoyable. She would continue to motivate her students in order for them to strive out of their comfort zone. Whenever I asked her to teach me a particular song, she would never say no. The words "I can't, it's impossible" were not in her vocabulary. She had two book shelves filled with books arranged in no such order. She would be determined to find the book we needed even if it took her all day.

The lessons became more than just music lessons to me. She taught me about religion and spirituality, how we should behave in society, values and morals which I will continue to implement in my day to day life. She was interested in my life and would patiently listen to me as I spoke to her. Things I wasn't able to talk to anyone else about, I would discuss with her and gain her advice. She looked after me as her own grandson. The love she had for not only me but for everyone was endless.

There are 72 Melakartha ragas, over 400 Janya ragas, 35 Talas, 7 Saptaswaras, but there will be only be 1 Aunty P. I offer my most humble pranaams at the divine lotus feet of our dearest Swami and thank him for blessing me with such an incredible teacher.

Below is a special poem which was written about teacher by Dr. Sivakumar.

இசையினில் இமயமாய் உயர்ந்தாய்
நீபெற்ற இன்பத்தைத் தயங்காது பகிர்ந்தாய்
பாங்கான பண்ணோடு ராகங்கள் செய்தாய்
என்போன்ற பாமராக்கும் இசைசொல்லித் தந்தாய்
பிழைவிடும் பொழுதெல்லாம் அன்போடு வைதாய்
என்போன்றோரை இனிதாய் எளிதாய் இசை ஊட்டி வளர்த்தாய்
ஏழிசைக்கு மட்டுமன்றி எங்கள் எல்லோர்க்கும் நீ தாய்.

Akilesh

In the entire universe there is no knowledge more subtle and elusive. . . Listen as I reveal this Truth to you: Apart from the Guru, there is no other Brahman. O Beautiful One, what I say is true, it is the truth. The syllable 'gu' is that which is beyond the *gunas* – the subtle forces of Creation. 'Ru' is that which is beyond *rupa* – all forms in Creation. The One who bestows the state beyond all forces and forms is said to be the Guru

Any place where the Guru dwells is the holy land of Kashi; the water that washes the Guru's feet is the Ganges. The Guru is the Lord of the Universe perceptible to the eyes. Indeed, the Guru is Brahma, the Savior. Water that has been poured over the Guru's feet is the pilgrimage site, Gaya. It is the holy banyan tree, it is *Akshaya*, and *Prayag*, the meeting place of the sacred Ganges, Yamuna, and Saraswati Rivers. Salutations again and again to the Guru.

- Guru Gita as recited by Lord Shiva to Goddess Parvathi - Skanda Puranam

Mrs. Packiarasa – Tribute

My name is Rajie. I am one of the so called daughters of “Annai Saraswathy Packiarasa”.

My husband Kumar and I fondly call her “Amma”. We first met amma some 28 years ago when she came to live with Hamsha and Daya in Hounslow.

The word “AMMA” beautifully encompasses who she is.

The first letter, “A” stands for “An Angel”.

She is an angel who came to live across the road from us in 1987. She was an angel sent from heaven. Her bright beaming smile, her angelic face, her warm embrace and a gentle kiss was a true gift from God.

The second letter “M” stands for “Magnet”. She had such a strong magnetic effect that attracted anyone who came across her. She had such power and positive energy that engulfed us all. When you get to know her you cannot get away from that magnetic field which was so strong

The next letter “M” in AMMA stands for “Mentor”. She is not just a mentor for the music world. She is a mentor for the whole human world. She is a humble, dedicated, fun loving, God fearing human being.

Her hospitality - No one can beat that. Even when she was unable to do things for herself, she wanted to feed and water anyone and everyone who visited her. That was her second nature.

She exhibited her spirituality in every way possible. She respected each and every ones believes. Amma lived a life to the full, mentoring all of us.

The final “A” says it all. She is an “AMAZING Lady”. She is always full of surprises. She never stopped surprising us even when she was ill. When we thought she could not move her leg, she would move it. When we think she had difficulty communicating, she will find a way.

Amma is a very loving and affectionate person. She was loved by all at the hospital and at Park Lodge where she spent her last year. She was known as the Goddess Saraswathy, Sara, aunty and amma by all.

She was a witty person too. Her sarcasm and wittiness makes everyone love her more. She has a “kurumbu” part in her and can be very stubborn at times too. Truly she is an amazing lady. “Aayirathill oruvar than intha amma” A God’s gift for us all.

I quote a verse from the Bible: **“I have fought the good fight; I have finished the race; I have kept the faith” says Paul the evangelist in 2 Timothy 4:7-8.**

It is a deeply moving affirmation of unwavering faith and unyielding love for God.

This is so true for Amma.

Life is like a race for us all. We are all running that race. So many land marks to pass through. Some seem easy and some not so easy. Amma ran the race for 90 blessed years in so many different countries, meeting so many different people. Age was no barrier for her. She passed the baton on, as she ran the race and touched so many hearts. She finished the race.

She fought the good fight as she met challenges. Challenges at work, in her teaching carrier, her family life and also her health.

Through all these she kept her faith. Her focus was always on her God and she lived her life to the full. She was a living example of a true disciple.

I thank the Almighty God for giving me and my family such an opportunity to know AMMA and experience her warmth of affection and love. I cherish all those moments and try to follow in her footsteps.

I am sure all of you who are here to pay your last respect to an “Amazing Angel” will have no hesitation in thanking God for her life and asking for her soul to rest in peace.

May God grant you all peace and comfort at this sad time, but give you all a grateful heart for AMMA’s life.

Amma! Kumar is not in person here today, but he is with us in spirit, thoughts and prayers.

Thank you Amma for all what you have been for us. May your soul rest in peace.

We love you and we will miss you.

Rajie and Kumar

Mrs Packiarasa - A Tribute

It is a sad day for not only for us but also for all the Carnatic music Lovers all over the World. Her contribution to Carnatic Music spans for a period of eight decades which is record unparalleled in the history of Carnatic musicians.

I have heard lot about her from my young days and I was fortunate to meet this wonderful lady when I visited Singapore in 1986. I went to Singapore Fine arts to meet her and invited her to come to London. She arrived in London in 1987 as head of the Music Department at West London Tamil School. Later in 1989 she moved to the London Tamil Centre again as the head of the Music Department and Fine Arts.

I still remember her first concert in London in Oct 1987 and that was the first time I listened to her as well. Her performance exhibited an amazing revelation of the range and vitality of the highly conservative but rich classical traditions of Carnatic music. I was mesmerised particularly by her elaboration of the Thodi Raga at the said concert. Her scholarly attribution was admired and appreciated by all the rasikas.

I had the opportunity of moving closely with her since 1987. She is a versatile teacher, brilliant singer, composer and a willing learner. She breathed music, dreamt music and lived for music. Her dedication to Carnatic music was second to none. Her success as a performer is partly due to her husband. I have personally witnessed her practising various pieces before a concert. The final selection of the pieces was always done by her husband late Mr Packiarasa. She never objected to his selection of the pieces because he too was a good rasika of Carnatic music.

Her ability as a teacher was amply demonstrated in various arangetrams of her students. In the arangetrams it will be a treat to watch her students performing. At the end of an arangetram one gets a feeling of listening to good music from a professional artist.

Her style of examining was unique. She is very friendly with the candidate, makes them very homely and gets the best out from the candidate. But the examination was always very thorough.

The way she moves with fellow teachers is again unique. Even if she is angry with anyone she does not show any emotions. She gets round them by pointing out the mistake in a subtle manner so that no one takes any offence with her. In short she is a Wonder lady to know.

When she retired from London Tamil Centre in 1994 the London Tamil Centre honoured her with the title Earl Isai Mamani

Her demise is a great loss for the world of Carnatic Music.

We the members of the London Tamil Centre, Academy of Fine Arts London and the Carnatic Rasikas extend our sympathies to her family and pray that her soul rest in peace

Dr Ratnam Niththyananthan

Your Mum

For your mum was very precious,
Who always gave her best,
But now the time has come for,
Her to take a well earned rest

But she's only crossed a little bridge,
Not too far away,
And every time you close your eyes,
You'll hear her gently say
My heart will never leave you,

If you call me, I will come,
I'm forever watching over you,
With all my love

Martha Moran
Manager
Park Lodge House

My unforgettable memories

I was first introduced to Mrs Packiarasa by Dr Nithy in 1993 for a radio interview on Sunrise Radio. At the interview she told me about her awe inspiring career and achievements in Carnatic music and about her ardent devotion to Bhagavan Satya Sai Baba.

Subsequently in 1995 when Dr Nithy introduced me as the Administrator for Academy of Fine Arts I began working directly with Mrs Packiarasa whom I started to call and refer as Teacher. From the first moment I interacted with teacher we both had a mutual fondness for each other.

When I first spent a couple of days preparing question papers for the exams under her guidance. While preparing the questions with her I realised I was learning the Carnatic Music theory behind each question. She would discuss the answers of all questions in detail and also touch on related subjects as well. Thus began my learning lessons of the intricacies of Carnatic music while discussing the question papers and the Academy syllabus over the past 20 years - till last October.

Teacher was a walking encyclopaedia not only of Carnatic music but also of all South Indian performing arts including Bharathanatyam and amazingly even of Western music. She opened the doors of music to me to which I am ever so grateful. My interest in music has grown leaps and bounds over the years and am still studying it thanks to her guidance.

My sister Yogini brought the Pannisai syllabus to be examined under the Academy of Fine Arts. I sat with teacher and my sister at the discussion of the Pannisai syllabus. I was amazed at teacher's knowledge of Thevarams, Thiruvagasams and the Thirumurais. Her knowledge at the Teacher's Diploma level was awesome.

The Madras University representatives visited London in 2001 and discussed with teacher on all of our syllabuses. They were so impressed by teacher's knowledge and by the syllabuses that she had created for the Academy examinations and in 2002 granted the official recognition of Academy's Teacher's Diploma for higher education in the Madras University.

Teacher brought in the Audio Visual element to the examination syllabus, which she said would enhance the general knowledge of the subject and give the extra marks to the student. Teacher also brought in the Scrap book element to the exams and she called it the student's journal. These are pioneering elements in the field of Carnatic music exams which I think no other Carnatic Music examining body has.

Last October before my long trip abroad, I sat with teacher and went through the Academy's syllabus. She went through each grade and made changes to the syllabus. She also gave me the topics for Teacher's Diploma exams. That was the last time I sat with her and learnt some Carnatic music theory while discussing topics.

Teacher's passing has created a big void not only in my life but to the world of Carnatic Music. I will miss her voice and her telephone calls and her valuable advice. Like all who knew her she will be sorely missed by my sister Yogini and myself.

Jana Ratnasabapathy

It was beautiful As long as it lasted
The journey of my life I have no regrets
Whatsoever save The pain I'll leave behind.
Those dear hearts Who love and care...
And the heart strings pulling At the heart and sole...
The strong arms That held me up
When my own strength Let me down.
At every turning of my life
I came across Good friends,
Friends who stood by me Even when the time raced me by.
Farewell, farewell My friends
I smile and Bid you goodbye.
No, shed no tears For I need them not
All I need is your smile.
If you feel sad Do think of me
For that's what I'll like.
When you live in the hearts Of those you love
Remember then You never die.

- Rabindranath Tagore

A Tribute to Amma

We have come here today to remember the life of Mrs Saraswathy Packiarasa, our dearest friend, musical genius, a mother to all and a true Guru.

My mother first met Amma (as we fondly called her) in 1981, when our beloved Bhagavan Sri Sathya Sai Baba held the first Overseas Balvikas Teacher Training Session in Prashanthi Nilayam. It was an exciting and uplifting three days for all who attended and, on the topic of Group Devotional Singing, Amma was there - demonstrating the practical side of bhajan singing. My mother had the chance to meet her and listen to her wonderful experiences with Swami, and she soon realised that, although Amma was indeed a great musician, she was also incredibly humble, devoted to Swami and a wonderful teacher.

Years later, my parents met her in London, when she came to visit the Shree Ghanapathy Temple. And, when they heard that she had now settled in the UK, they immediately asked her to begin music classes at the Temple. At that time there were many children who wanted to learn but my parents had not been able to find the right vocal teacher. When she agreed, she made the children, parents and devotees so happy and grateful, that a teacher of such high calibre was going to teach the children at our Temple. And so, we began our wonderful musical and spiritual journey together.

Her passion and love for music was something she communicated to her students through her own example, amongst many other great life lessons that she gave them. I felt very blessed that both my children had the grace to have Amma as their first guru in Carnatic vocal, and their love and wonderful memories of her have ensured that she will always have a special place in their hearts.

Everyone at the Temple came to appreciate her ability to inspire and lead, especially during Navarathri Celebrations, when my father even delayed the 8pm Pooja time, so that her students could finish a complex piece that they had practised long and hard to master, especially for the festival! And so, when she and the other senior music teachers came to us with the idea of organising an annual Thiagarajah Utsavam in the Temple in the year 2000, we were absolutely delighted and gave our whole-hearted support. This type of programme had never been done in a Temple in the UK before, and there were many who said it would never succeed, that no professional musician would come to sing just one song and then go. But Amma and the other senior teachers refused to listen to such negative comments. Throughout, Amma's devotion to God, her positivity and belief in the power of music kept everyone going. And on the day, we watched with astonishment and unbounded joy as professional musicians from

all over the country joined students at the Temple to pay homage to one of the great founders of Carnatic Music. And, 16 years later, this annual music festival goes from strength to strength, thanks in no small measure to Amma's inspiration and constant support.

Years ago in the Sai Mandir, we produced a bhajan tape called Sai Geetham. Pullavar Sivanathan wrote the wonderful lyrics and Amma set the words to music for these unique and beautiful Tamil bajans. She worked tirelessly with us youngsters from the centre, many of whom had little or no Carnatic training, to create beautiful melodies that still resonate in our hearts today. Many of us who sang those bhajans are now married with our own children. And the love, care and patience she exhibited whilst teaching us, are lessons that have helped us throughout our life, as we pass those life skills onto future generations of children at the Temple. Even Swami appreciated her efforts by calling all those involved in the production of the tape and, in front of all of us, He took the first tape as a blessing with a beautiful smile.

Amma also was of invaluable help during successive national Sai Mahima dance drama programmes that were performed in front of our beloved Lord. Always there to check the singers and offer advice on suitable ragas or songs to fit the music and dance created. Always, with that unforgettable sweetness of character and gentleness of spirit that was so much a part of her and her teaching.

We have been privileged to watch many Arangetrams of Amma's students. The amount of support she gave to them, not only musically, but to cope with nervousness and stress, was a joy to behold. Each of us, in some way, had been touched by her generosity, her love and her passion for music. Her years of experience on the stage, her complete lack of ego, and her absolute devotion to God had won the hearts of so many people around the world. She typified all that is a true Guru. She was never motivated by money – but simply by the wish to pass on her knowledge and love for Carnatic music to our future generations. Many parents came and told us how much they admired her as a teacher and also as a human being. Many said that she had given their children extra coaching at home and refused payment, that she gave her time and knowledge freely, without thought of material gain. She would always be there to help our devotees, coaching them for performances and for bajan singing. And she worked tirelessly to encourage those who wished to learn, regardless of their status or cultural background, believing that God had given her certain talents which she, in turn should give to others, in His name. She was a true Guru and will always be so, in all our hearts.

She retired from teaching at the Temple in 2003, soon after the 4th Thiagarajah Utsavam, when she made Sai Ganesh sing the Ghanapathy composition at the beginning of the Utsavam with her – a rare and beautiful opportunity and one that will stay in our memories forever. We were blessed to have this wonderful

lady as a teacher at the Temple for more than 15 years and words cannot express the love and gratitude we had for this wonderful soul, whose faith and devotion shone through her thoughts, words and actions. Her gift as a teacher extended not only to her 1000's of Carnatic Vocal students, but also to the countless number of bajan singers and Sai children who have benefited from her wisdom and been inspired by her loving guidance throughout the years.

Her faith in Swami shone through in all her actions, and He blessed her with loving children and grandchildren, who were always such an important part of her life – a living testament to a very special mother and grandmother. Some of her students have gone on to become professional singers and instrumentalists. Others may not have continued in the field of music, but have gone on to succeed in many other fields of achievement. But all will remember the way that this very special soul had touched their hearts in many different ways and brought the beauty of Carnatic Music and our rich heritage to life for them.

In her later years, although her body became very frail, her spirit stayed strong and vibrant and her love for Wimbledon Ghanapathy overcame all limitations, as she made her family bring her from across London to be part of our Kumbhabishekham Celebrations last year.

When we last went to see her, in May this year, tears of joy and recognition came to her eyes. She indicated her body, which had become thin and wasted, but her eyes were still bright and she was able to convey so much by her wonderful expressions on her face. The stare she used when she pretended to be angry, the raised eyebrows when she pretended to be surprised, the twist of her lips and that twinkle in her eye when she was going to say something controversial, had us laughing and crying at the same time. In a frail voice, she asked each of us to sing. And, when emotion made us forget the words, she continued to sing for us! She even got one of her wonderful carers to bring special biscuits for Sai Ganesh, as she had always done, asking him to eat properly and not to forget his singing and miruthangam. And throughout the time that we were with her, until the very end, her fingers beat the rhythm of Aathi Thalam, constantly, echoing the beat of her heart, and her very breath. She was a beautiful soul, that was born with music as her life force and gave that gift to all of us, to continue her legacy for generations to come. Until the very end, she was, and always will be, a true Guru to us all.

Geetha Maheshwaran

- Wimbledon Ganapathy Temple

சாந்தி பெறுக

ஸ்ரீமதி ஸரஸ்வதி பாக்கியராஜா அவர்களை 1983 முதல் எனக்கு தெரியும். எப்படி என்றால், நானும் அவர்களும் ஒன்றாக 'சிங்கப்பூர் பைன் ஆர்ட்ஸ் சொசைறறி'யில் (SIFS) ஆசிரியர்களாக இருந்தோம்.

அவர்களுக்கு கோபம் வந்து நான் பார்த்ததே இல்லை. பாட்டு கற்க வரும் மாணவர், மாணவிகள் எதைக் கேட்டாலும் சந்தோஷமாக சொல்லிக் கொடுப்பார்கள்.

அவர்களுக்கு நிறைய கீர்த்தனைகள் பாடம். யார் எதைக் கேட்டாலும் தயங்காமல் உடனே சொல்லிக் கொடுப்பார்கள்.

1983 முதல், 1987 வரை ஒன்றாக சிங்கப்பூரில் இருந்ததை மறக்க முடியாது.

அவர் ஆத்மா சாந்தி அடைய இறைவனை வேண்டுகிறேன்.

காரைக்குடி R. கிருஷ்ணமூர்த்தி

The whole secret of existence is to have no fear.

You will not be punished for your anger, you will be punished by your anger.

If the problem can be solved why worry? If the problem cannot be solved worrying will do you no good.

There is no path to happiness: happiness is the path.

Thousands of candles can be lit from a single candle, and the life of the candle will not be shortened. Happiness never decreases by being shared.

- Gauthama Buddha

Nightingale of Jaffna

On behalf of Kokuvil Hindu College Old Students Association I would like to send this tribute message to Mrs Saraswathy Packiarasa's Memorial celebration. Krishna Baghavan in Bahavath Githa says if there is birth, then the death will be certain, but we are not sure when it will happen. We have enough choices in our activities and we can postpone them if we wish but we have no choice in regard to our last journey. Sri Sathiya Sai Baba said death is not a deplorable event; it is the journey's end. The owner getting out of the car when the time is out and goal is reached.

Body is mortal but the Athma is immortal and it attains moksha when it has exhausted its Karma. This is what we Hindus believe. We all have to exhaust our Karma by serving God. Thirumoolar Thirumantram says serving our fellow being is the best service to God.

This is what our late Saraswathy Packiarasa did by parting her knowledge to many others till her last days of her life in this world.

அமரர் சரஸ்வதி பாக்கியராசாவைப் பொறுத்தவரை சரஸ்வதி என்பது வெறும் இடுகுறிப்பெயரல்ல. அதைக் காரணப் பெயராக்கி வாழ்ந்தவர் அவர். அவரைக் கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியில் சங்கீத ஆசிரியையாக நாம் பார்க்கும்போது கையில் வீணையில்லாத சரஸ்வதி என்றுதான் எண்ணத் தோன்றும். எளிமையான சேலைகளை மிகவும் நேர்த்தியாக அவர் அணிந்து நடந்து வருவதே ஒரு தனி அழகு.

இந்தியாவில் எம் எஸ் சுப்புலட்சுமி, டி கே பட்டம்மாள், எம் ஆர் வசந்தகோகிலம் என்போர் சங்கீத வானில் புகழ் பெற்றிருந்த வேளையில் இலங்கையில் எஸ் என் சரஸ்வதி என்னும் பெயரில் புகழ் பெற்றிருந்தார் அமரர். சரவண நித்தியானந்தன் என்பதே எஸ் என் ஆகியது. அத்துடன் கர்நாடக சங்கீதம் என்பது தமிழிசையாக இருக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையுடையவராக இருந்தவர் அமரர்.

அவர் பிறந்தது சிங்கப்பூரில். அப்போது மலேசியாவும் சிங்கப்பூரும் இணைந்து மலேயா என அழைக்கப்பட்டது. பிரித்தானியக் குடியேற்ற ஆட்சிக்காலத்தில் மலேயாவின் அரச முகாமைக்கு ஆட்கள் தேவைப்பட்ட போது கல்வியறிவில் சிறந்து விளங்கிய தமிழர்கள் அத்தேவையைப் பூர்த்தி செய்தனர். அப்படி மலேயாவிற்கு சென்ற சரவணநித்தியானந்தத்தின் மகளாகப் பிறந்தவர் அமரர் சரஸ்வதி பாக்கியராசா. மிக இளவயதிலேயே சங்கீதத்தில் வல்லவரானார். மலேயாவில் பிரித்தானியக் குடியேற்ற ஆட்சிக்கு எதிரான சுதந்திரப் போராட்டம் ஆரம்பித்தபோது அங்கு வாழ்ந்த தமிழர்களும் இந்தியர்களும் அதில் பங்கேற்றார்கள். சிறுமியாக இருக்கும் போதே விடுதலை உணர்வால் உந்தப்பட்டு போராட்ட மேடைகளில் ஏறி பல இந்திய மொழிகளில் விடுதலை கீதம் பாடியவர் அமரர் சரஸ்வதி பாக்கியராசா. அதில் மிகவும் பிரபலமானது ரவீந்திரநாத் தாகூர் எழுதிய 'ஜன கண மன' என்னும் பாடல். வங்காள மொழியில் அமைந்த அந்தப் பாடலை எல்லோரும் விரும்பும் வகையில் பாடியவர் அவர்.

அந்த மெட்டு அவருக்கு மிகவும் பிடித்தமானது. அதனால் அவர் கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியின் ஆசிரியையாகக் கடமை செய்து கொண்டிருக்கும்போது கல்லூரிக்கு ஒரு பாடல் தேவை என ஷேக்ஸ்பியர் நாகலிங்கம் சொன்னபோது அவர் இந்த மெட்டையே தேர்ந்தெடுத்தார். அதற்கான பாடல் வரிகளை அமரர் நாகலிங்கமே எழுதினார். அது எல்லோரையும் இன்றும் ஈர்க்கும் ஒரு கல்லூரி கீதமாகத் திகழ்கின்றது. அமரர் சரஸ்வதி பாக்கியராசா கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியில் கடைமயாற்றியபோது இலங்கையின் தலைமை அமைச்சராக இருந்த சேர் ஜோன் கொத்தலாவல கல்லூரிக்கு ஒரு பயணம் மேற்கொண்டிருந்தார். அப்போது அமரர் சரஸ்வதி பாக்கியராசா பாடியபோது விறைச்ச மண்டையன் எனப் பலராலும் விமர்சிக்கப் பட்ட கொத்தலாவல அவர்களே சொக்கிப்போய் நின்று *Nightingale of Jaffna* எனப் பாரட்டினார்.

கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியில் அவர் ஆசிரியப் பணியை ஆரம்பித்த போது முதற் தொகுதி மாணவர்களில் நானும் ஒருவன் என்பது மிகவும் பெருமையளிக்கின்றது. ஒரு வரிசையில் ஆறு புள்ளிகளைக்கொண்ட ஒரு கோலம்போட்டு எமக்குப் பாடல்களைப் பாடப்பண்ணுவார், ஒரு வரிசையில் உள்ள ஆறு புள்ளிகளும் ஆதிதாளத்தின் ஆறு தட்டுதல்களைக் குறிக்கும்.

பின்னாளில் அவர் யாழ் பல்கலைக் கழகத்தில் நுண்கலைப் பிரிவின் தலைவராக இருந்து சிறப்பாகப் பணியாற்றினார். அன்னாரது சேவை தமக்குத் அவசியம் தேவை என உணர்ந்த சிங்கப்பூர் நுண்கலைக் கழகத்தினர் 1982-ம் ஆண்டு தமது நாட்டுக்கு அழைத்து தமது கழகத்தின் தலைமைப் பொறுப்பை அவரிடம் ஒப்படைத்தனர்.

இலண்டனிற்கு வந்தும் அவரது சங்கீதப் பணி ஓயவில்லை. கடைசிவரை சங்கீத ஆசிரியையாகவே கடமையாற்றிக்கொண்டிருந்தார். பல இளம் கலைஞர்களை உருவாக்கினார். அவருக்கு என்று மிக நீண்ட மாணாக்கர் பட்டியல் உண்டு.

திருமதி சரஸ்வதி பாக்கியராசாவின் கடைசி மாணவியின் அரங்கேற்றம் பாரத் வித்தியாபவனில் நடைபெற்றபோது கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியினின் பழைய மாணவர்களும் அங்கு பிரசன்னமாயிருக்க வேண்டும் என விரும்பி எமக்கு ஒரு சிறப்பு அழைப்பையும் அவர் விடுத்திருந்தார். நவாலியூர் சோமசுந்தரம் புலவரின் பூட்டிதான் அந்த மாணவி. அமரரது கடைசி மேடையேற்றமும் அதாகத்தான் இருந்தது. அங்கு நானும் கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியின் பழைய மாணவர்கள் சிலரும் அங்கு இருந்தது ஒரு பெருமைக்குரிய விடயமாகும். அப்போதே தனது இறுதி மேடை நிகழ்வு அதாகத்தான் இருக்கும் என அவர் முன்கூட்டியே அறிந்திருக்கக்கூடிய ஞானம் மிக்கவர் அவர்.

Let us follow her footpath and serve the people in whatever way we could.

May her Soul rest in peace in the Lotus Feet of Sri Sathiya Sai Baba

Om Shanthi

Dr. P. Arumugaraasah

அன்புள்ள மாயி...

பாடிப்பாடி உள்ளங்களை கவர்ந்தாய் தாயே
பாடவைத்து மற்றோரை பாங்காக்கினாய் நீயே

பல பல தத்துவங்களையும், இலக்கியத்தில்
சில பல சந்தேகங்களையும் பகிர்ந்தோம் நாம் இருவரும்

என் பெற்றோர் சோசியாரும் ஞானமான தீபமும் உம்மை மேன்மைதாங்கி
புகழ்ந்தார்கள்
என் நாதசிவனான உயிர் பாகனை ஒன்றுபோல் நேசித்து பழகினீர்

பேருக்கேற்ற கலைவாணி
ஊரெல்லாம் மெச்சும் ஏழ்இசை கற்ற எழிலிசைவாணி

அடையார் ஆற்றங்கரையோர உலகம் புகழும் பல்கலைக்கழகத்தில்
அடைந்தாய் உமது சங்கீத வித்துவ பட்டம்

காவேரி நதிக்கரை திருவையாற்றில், அந்த தேவமனோஹரமான
காவேரி காற்று சூழும் தியாகராஜ பூமியில் குருகுலவாசம் செய்தீர்

சங்கராபரணம் பாடி பாடி கமஹங்களை லெகுவாஹா உதிர்த்தீர்
சங்கரனின் புதல்வனை பாடி பாடி மகிழ்ந்தீர்.

பஞ்சரத்ன கீர்த்தனைகளை பாங்காக தெலுங்கில் பாடினீர்
பஞ்சாக்ஷர ஸ்லோகங்களை என்னோடு உரையாடி ரசித்தீர்

கல்யாணியின் ஸ்வர சொரூபம்
மெல்லிய குரலோ வேண்டும்போது கம்பீரமான ரீங்காரம்

ராக விலோதங்கள் சர்வ சாதாரணம்
ராகமாலிகை கோர்வை கைவந்த கலை

பூபாளம் முதல் நீலாம்பரி வரை கேட்பதும் உன்குரல் இனிமை
ஆதி தாளம் எட்டென்று எண்ணி, கை அசைத்தல் ஓர் தனி பாணி

பண்ணிசை பாடி, ஸ்வாமியின் பஜனை பாடி, மற்றும்மன்றி
பண்போடு இயற்றினீர் பல பல ரத்தினங்களை

வாழ்க்கையில் துணைதேடினீர், அடைந்தீர்

வாழ்ந்த பெருமகனார் ஒரு பாக்கியமுள்ள ராசாவை

பெற்றீர் மூன்று முத்துக்களை 'சா பா சா' என்று மூன்று ஸ்வரங்களை, அவர்கள் மூலம்

பெற்றீர் ஆறு கோஷ்டி கானங்களை, மேலும் பூட்டியாக ஒரு குட்டி சிட்டைஸ்வரத்தையும்

அனுகினோற்கெல்லாம் விருந்தோம்பி மகிழ்தீர்
ஆனந்தமாய் கதைகள் செப்பினீர்

நீர் சரணாகதி அடைய இறைவன் அருள் என்றும் உண்டு
ஈரேழு உலகங்கள் குடிவாமும் அனைத்து இறைபொருளும்
வாழ்த்துவோர், பாடசொல்லி கேட்போர்
பாடுவீர், அவர்கள் பதம் நாடுவீர்.
உமக்கு என் மனமார்ந்த அஞ்சலி

- பிரியமுள்ள ரசிகை
மஞ்சுபாஷிணி

*****

கற்றில னாயினுங் கேட்க அஃதொருவற்
கொற்கத்தின் ஊற்றாந் துணை

- Thirukural 42.413

நூல்களைக் கற்கவில்லையாயினும், கற்றறிந்தவர்களிடம் கேட்டறியவேண்டும், அது ஒருவனுக்கு வாழ்க்கையில் தளர்ச்சி வந்தபோது ஊன்றுகோல்போல் துணையாகும்.

Though learning none hath he, yet let him hear always:
In weakness this shall prove a staff and stay

To You of Swami's Thoughts...

Aum Sri Sai Ram

Om Bhur Bhuvah Suvah
Tat-Savitor Varenyam
Bhargo Devasya Dhimahi
Dhiyo Yo Nah Prachodayaat

Om Sai Eeshhvaraya Vidmahe
Sathya Devaya Dheemahi
Tanna Sarva Prachodayat

Om Tryambakam Yajamahe
Sugandhim Pushti Vardhanam
Urvaarukamiva Bandhanaath
Mrityor Muksheeya Maamrutaath
Om Hreem Namah Shivaya

'Life is like a dome of many coloured glass, which stains the white radiants of eternity until death trembles it to fragments glass' to fragments' said the poet in his wisdom and went away. Thinking essentially denotes the awareness of something not directly presented to the senses.

In moments of pleasant idle reverie, you experience certain thoughts passing through your mind that resonates, rebounds, reverberates, resounds and reminds you of particular events which leave behind some holy, holistic memories to cherish and relish for many many times to come. Many and many are called on earth by the LORD and few are the chosen ones by Him, He creates, He sustains and He separates. It is His Divine play and display. In moments of idle reverie, you transgress through many events of life, that lingers, persists, promotes the feelings of joy and harmony for many times for retain and relish.

In accordance with the tradition of the Vedic Postulates and Pronouncements, it is really incumbent for every Hindu to live and follow his or her way of life on earth to create harmony and peace on earth and personally promote confidence and end in contentment to life and soul. It is obligatory and necessary for everyone to evolve and finally become Light and merge with Light. This phenomena of Light merging with Light is explained by Bhagawan BABA, as the duty of everyone born on earth to act and live.

Swami has in His message propagated through everyone and declared that wherever you may be on earth, you are an integral part of the Cosmic Brahman – Bhagawan BABA. You are asked to perform your duty as you see it, and do it with your might and He has assured that, He would do the needful for you and everything would be added and granted to you unasked. What a grand

proclamation, and assurance, to His devotees. So let us be ever happy and live in contentment to attain glory in life.

Of all the mantras the Gayathri Mantra is called the Queen of mantras Lord Bhagawan BABA had universally declared to each and every human born on earth to chant the Gayathri Mantra at least three times minimum daily during Sathwik period of the day. The whole universe is composed of the three attributes called Sathwik, Rajasik and Tamasik, qualities. Everything beginning with from Day onwards is divided into these three qualities. The day has twenty-four hours divided into periods of Sathwik, Rajasik and Tamasik times. Sathwik time is eight hours of the day, Rajasik time is eight hours of the day and so is Tamasik time eight hours of the day. Furthermore, Sathwik time eight hours of the day is again divided into two periods of four hours each in the morning and evening. The morning time from 4am to 8am and evening time from 4pm to 8pm are Sathwik times, moments conducive for prayer and practice. The Sathwik morning time ranges from 4am to 8am during confluence of night to day, and in the evening it commences from 4pm to 8pm during confluence of day to night. So the Lord has commanded you to recite and chant the Gayathri mantra during this holy divine times of Sathwik period with faith and devotion. Once you continue this practice for many mandalas of time, the Lord bestows on you the Divine grace of Savithri and Gayathri has now evolved to divine Savithri. Everyone knows the commanding powers of Savithri demanding the life of Sathiavan from the hands of God of Yama. Further continuation of chanting the Gayathri Mantra evolves SAVATHRI to be the Consort of Brahma. Thus you become Brahamin. Blossoming to this magnitude of glory and to be born as Saraswathy is a divine fortune and as the poet had mentioned some are born great and some achieve greatness.

Saraswathy Packiarasa was blessed to be born great and follow the footsteps of Bhagawan along the pathway of music and bajans, which she showered all her way in her voice of melody to merge with the LORD on the dawn of Guru Poornima. A great blessing of the LORD Bhagawan BABA to Saraswathy Packiarasa in merging.

We may conclude saying Saraswathy's Pathways to Packiam merging on Guru Poornima with SAI.

ASATHOMA SATH GAMAYA
THAMASO MAJYOTHIR GAMAYA
MRUTHYOR MA AMRUTHAM GAMAYA

Om Shanti, Shanti, Shanti

SAMASTHA LOKAH SUKHINO BJAVENTU
SAMASTHA LOKAH SUKHINO BJAVENTU
SAMASTHA LOKAH SUKHINO BJAVENTU

Om Shanti, Shanti, Shanti

Anban. Ram Bala Balasundram (Canada)

FAMILY TREE

SARAVANAMUTHU
NITHIANANTHAM

SARASWATHY
THAMBIRAJAH PAKIARASA

PARAMESWARI
MEENADCHISUNDARAM

JAYANTHI
SIVANANTHAN

SHANTHI
ARULANANDAM

HAMSHANANTHI
THAYAPARAN

SUBASHINI

ANUSHA

JEGARUBINI

SARAVANABAVAN

SAIREKHA

POOJA

SAI PRAKASH

SANGEETHA

ABINASH

THIVYAN

DHANUSHA

ISHAN

yajna-dana-tapah-karma
na tyajyam karyam eva tat
yajno danam tapas caiva
pavanani manisinam

TRANSLATION

Acts of sacrifice, charity and penance are not to be given up but should be performed. Indeed, sacrifice, charity and penance purify even the great souls.

etany api tu karmani
sangam tyaktva phalani ca
kartavyaniti me partha
niscitam matam uttamam

TRANSLATION

All these activities should be performed without any expectation of result. They should be performed as a matter of duty, O son of P[thâ. That is My final opinion.

Bhagavad-gîtâ.
Chapter 18: v 5 & 6.
Conclusion-The Perfection of
Renunciation

Thank you.....

The family members of late Smt. Saraswathy Pakiarasa extend their heartfelt appreciation and sincere thanks to all medical, nursing and other health care professionals of Kew Ward, Marjory Warren Unit (Stroke Unit), West Middlesex Hospital Isleworth, Park Lodge staff and management, general practitioners and clinic staff of the local practice and pharmacists who generously devoted their time and patience by unselfishly caring for their dear departed.

They also wish to thank the students of our beloved, many music and art lovers, Satya Sai devotees and all the wonderful people from far and wide who helped them in their hour of need.

They also sincerely thank one and all, who attended the funeral, who sent messages of sympathy and words of comfort, floral tributes and for all their support during the time of grief.

Most importantly, they extend their grateful thanks to all the relatives and friends who willingly extend their hands in help and support during our dear departed's days of illness and now during these very traumatic days.

Om Nama Sivaya.

Jeyanthi-Siva
Shanthi - Arul
Hamsha- Daya

74, Sixth Cross Road,
Twickenham,
Middlesex
TW2 5PD

13 Durham Avenue
Heston
Middlesex
TW5 0HG